

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:

Egy évre 24 korona.
Egy hónap 2 korona.

VIDEKEN:

Egy évre 28 korona
Egy hónap 3 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:

6-hasábos petty sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyitási sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 157.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1902.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Péntek, augusztus 22.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezérlekk: Aradváros és a Kossuth-szobor.
- Arad az országos tanítógyűlésen.
- Állatjárvány Aradon és a megyében.
- Érdekes jogeset az aradi törvényszék előtt.
- A megszobított kődobáló szellem.
- A békés-eszaki tornaverseny.
- A kéjgyilkos kivégzése.
- A petrosényi kirándulók Aradon.
- Érdekes házasságok Aradon.
- Fenyegetik a cár életét.
- Henrik herceg hírtje.
- Öngyilkosság a konyha-ajtóban.
- Arad a Kossuth-mauzóleum alapkövetésén.
- Letartóztatott sikkasztó ügyvéd.
- A csermői szerelem.
- Kereskedelmi alkalmazottak kongresszusa.
- Tárca: „Oh bella Napoli...” Irta: Ifj. Lónyay Sándorné.
- Regény-Csarnok: Hipnózis. Irta: Hardy I. Ö.

Aradváros és a Kossuth-szobor.

Arad, augusztus 21.

Négy hét nem mulik el s olyan ünnepet ül az ország, amely egy sorban áll nemzeti ünnepünkkel, s szívszerinti nagy napja minden magyarnak, ha nem is avatta hivatalos ünneppé a törvényhozás. Kossuth Lajos születésének századik évfordulója ez, melyet — érezzük — valami nagy, emlékeztető eseményre kellene megörökítenünk. Mi legyen ez: az eszme után nem kell kutatnunk. Tudjuk mindannyian, hiszen önként kínálkozott: e napon kellett volna lelepleznünk maradványait a mi örökéletű aposto-

lunknak. Kellott volna! nem tehetjük: elkéztünk vele. Az ország fővárosában sem fog állani ez az emlékeztető s meglehetősen távol van még a megvalósuláshoz az aradi Kossuth-szobor is. Az a lelkes bizottság, mely az alap előteremtését magára vállalta, fáradt, gyakran küzdött a közönyt, s nem siker nélkül. Az eredmény számottevő, de az alapnak még növekedni kell.

A közeledő nagy alkalom megkettőzti a bizottság buzgalmát, s új erőt ad nemes munkájához. Ennek megnyilatkozása az a szózat, melylyel *Institutoris* Kálmán polgármester útján Aradváros törvényhatóságához fordul, kérve, hogy járuljon a szobor alapozásához. Nemes lendület, az eszméből merített kép hatja át e felhívást, mely így fordul a város áldozatkészségéhez:

Megelégedéssel töltötte el mindnyájunk szívét a július hó 9-iki közgyűlési határozat. A bizalom és remény, melylyel Kossuth Lajos századik születése napját törvényhatóságunk néhány tagja ünneppé avatni kérte, beteljesedett. De hát lehet-e ez másként?

Még fokozta érzelmeink hullámzását az e célra kiküldött bizottság oly széleskörű, tapintatos, minden ízében hazafias, és kegyeletesen megállapított ünnepi sorrendje is, és mégis mert hiányos, kérelemmel jövünk, és tudjuk, hogy visszhangja ott van az On, a bizottság minden tagjának, e város, de az egész hazán minden igaz fiának szívében!

Széles e hazában alig marad város és falu is, mely az igaz hazaszeretet követendő példájaként, ne ékitené legszebb terét, a népjog diadala előharcosának, Kossuth Lajosnak ércebe öntött szobrával, s ha még eddig meg nem tette, a századik évfordulót használja, hogy ily értelmű intézkedést határozata emeljen, a határozat ilyen megnyilatkozása hiányzik a lelkes bizottság által megállapított sorrendből.

Bár tudjuk, hogy városunk hűségesen eddigi hagyományaihoz és szelleméhez, nem vár figyelmeztetést, mert el van telve annak érzetétől minden polgára e városnak, hogy Kossuth Lajosnak a fővárosban, itt hol az ő nagy szelleméhez annyi fölemelő és gyászos emlék fűződik, kell méltó szobornak emelkedni, nem zárkozik el az ez irányban hozandó áldozattól sem.

E kötelességérzet alakított bennünket is bizottsággá, ad magyarázatot kérő sorainknak, tett féltékeny órévé minden mozzanatnak, mely hazánk ujjáalkotójának emlékéhez fűződik, nem különben mint e város polgárai, hogy Arad hazafias érzését kétség ne környezhesse és végül, mielőbb célunkhoz érve, hálaimával ajkunkon leborulhassunk Kossuth Lajos szobra előtt hogy szabadokká lettünk!

Kérjük tehát a tekintetes bizottságot, ékitse gazdag programját egy igaz gyöngygyel, mely fényleni fog midőn az ünnepség lezajlott is, hasson oda, hogy városunk törvényhatósága mondja ki ez ünnepélyes alkalommal, hogy Kossuth Lajosnak Aradon emelendő szobra költségeihez

TÁRCA

„Oh bella Napoli...”

Irta: Ifj. Lónyay Sándorné.

A Savoya-hotel emeleti erkélyére felhatott az esti korzó lármája. A szebbnél-szebb magánfogatok ott rogtak el a Riviera di Chiaja, a Villa Nazionale csonka szobrai s porlepte pálmacsoportjai között s azután átfordultak a Via Caracciolora; csupa fekete ló volt befogva mindannyiba s szépséges szép asszonyok dőltek vissza a duzzadó kocsiárnák közé. Itt ott feltűnt egy-egy magasulós, veres kerekű fiakker is bizarr, cifra szerszámával, melyen a cimer helyét a ló marján egy-egy arasznyi ezüst-figura foglalta el.

Balra felhőben volt a látóhatár: a Vezuv fujta a füstöt, mint egy guggon ülő óriás. A tengerre néző oldalon szétszórt, fehér olvasószemékként apró házak látszóttak, mintegy tejutat képezve a tenger kékje és az ég kékje között.

Az öböl közepe szürke világosságban állott, melyben sötétebb ösvények látszóttak: a tengerbe szakadó folyamok vagy láthatatlan áramok vonalai. Az egész tenger olyan volt, mint egy rosszul lesepert, óriási aszfalterület, melyen itt-ott apró por- és piszokfoltok látszanak: a csonakok és távoli hajók.

Jobbra, Posilippo felé szőlőket is lehetett látni meg néhány sovány fát s a sajátságos, magasan felnyesett, széles fenyőket. A parton túl a tengeren nagy kőszokot emeltek, hogy a hullámok haragja ne közvetlenül a töltest érje, de megtörjön rajtuk, s a tajtékzó viznek fodros, fehér habjai ne nedvesíthessék be kényeskedő szép asszonyok selyemszoknyáit, apró lakkcipőcskéit.

Ezen az estén elűt a sirocco; csöndes volt a lég, és langyos fuvallatok szálltostak a tenger felől — a víz aindni látszott: a fékentartott erő nyugalomával, a fenséges, örök mozgásnak mozdulatlanságával. Ischia mögött már lehanyatlott a nap s a megsápadt égen rózsaszín fellegek késedelmeskedtek. S az eget és a tengert egyetlen, kéjes ölekezésben egyesítette a látóhatár.

Lassankint elcsitult az utca zaja is. A hájár-bocok elnyelte a sötétség, a szépséges signorák hazatértek palotáikba s az újságárusok elnyújtott jajveszékeltése sem riasztotta meg többé a szálló idegen vendégeit. Néha-néha néhez döccenéssel állt meg a hotel előtt egy-egy kerekében nyugvó vándorbolt s kisvártatva megszólalt a kis gőzgép éles sivitása, mely felhívja az arramenők figyelmét az eladó portékákra.

Valahonnan, messziről egy mandolin hallatszott. Egy fájdalmas férfihang szólalt meg s nyomban reá válaszolt egy másik, s az egész valami különös vonatott, melábus melodiába

vegyült. Myrtusz illattal volt tele a légs Santa-Lucia felől összelelkezett emberpár közeledett: egy asszony és egy férfi.

Alattam kinyitott egy ajtó, fehér felhő lebbent a korláthoz: egy angol asszony volt, akivel a table d'hôte-nál a hét órai ebédeken kötöttem ismeretséget. Az asztalnál nem tudtam róla levenni a tekintetemet egész este.

Huszonnyolc-, harmincéves lehetett, az arca üde volt, mint a frissen szedett őszibarack, de sötétszöke hajában megcsillant már egy-egy fehér szál, és a szemében volt valami kimondhatatlanul mélységes bánat. Odabent tudakoztam felőle: özvegy asszony volt, aki minden év tavaszán vissza-visszatér Nápolyba.

Valamiért vissza kellett mennem a szobába, s midőn újra kijöttem, kissé megilótkem az erkélyen álló karosszéket.

A zajra figyelmes lett az angol asszony, fölneézett hozzám és úgy látszik, megismert, mert mosolyogva bólintott a fejével. Azután elkezdte beszélni. Lassan-lassan, mintha megszüntem volna a „Foreigner-lady” lenni reánézve, távol hazájuktól könnyebben barátkoznak az emberek. Elmondta, hogy a férje három évvel ezelőtt meghalt, s hogy ő azóta vándormadár módjára kalandozik össze-vissza a világban. És elmondta azt is, hogy nagyon, nagyon boldogtalan. De midőn vigasztalni próbáltam őt, így válaszolt:

— Ah, asszonyom, nem a földben fekvő

hozzájárul, az adandó összeget évről-évre bocsájta ez időszertint működő alapot gyűjtőbizottság rendelkezésére.

Midőn ugy kérelmünket, mint eljárásunkat is Tekintetesség hazafias jóindulatába ajánljuk, megemlítjük, hogy megalkulásunkkor köteleességünkkel válaltuk, mindent megragadni a szobor gyarapítására is teszünk akkor eleget e fogadalomnak, mindőn a nemzet leborult az ő nagysága előtt.

Eddig a kérelem. Tagadhatatlan, hogy Arad városát nagy terhek nyomják adakozásra nem igen van tehetség, áldozatkészségét sokszor lebéklyózza az anyagi tehetetlenség; s mégis eme kérelem elől kitérni nem lehet. Nem lehetett volna máskor sem, s annál kevésbé most, mikor már előre veti fényét a nagy ünnep, mely egy egész ország számára ragyogóvá fog tenni egy napot, századik évfordulóját annak, melyen Kossuth Lajos megszületett. (—)

— Apponyi meghívója a Kossuth-ünnepre. Fővárosi tudósítónk táviratozza, hogy Apponyi Albert gróf saját aláírású meghívóban, a melyben lelkes szavakban méltatja Kossuth elővülhetlen érdemeit, szólítja fel a képviselőket a szeptember 19 én Budapesten tartandó Kossuth sírkövetésének ünnepélyen való részvételre. Felkéri egyben a képviselőket, hogy szeptember 19 én délelőtt 11 óráig a képviselőházban lehetőleg magyar díszruhában jelenjenek meg.

A kiegyezési tárgyalások. A magyar szakminiszterek ma este Bécsbe utaztak a kiegyezési tárgyalások folytatására. Szell Kálmán miniszterelnök szintén Bécsbe utazott.

Törvényjavaslat a vasuti minisztériumról. A vasuti minisztérium felállításáról szóló törvényjavaslatot — mint a „K. E.” jelenti — mindjárt az őszi ülés szak elején fogják a parlament elé terjeszteni. A törvényjavaslatot még Vörös László készítette államtitkársága idején és akkor ő volt vasuti miniszternek kiszemelve. Vörös távozása után a vasuti minisztérium felállításának tervét elejtettek és csak most ujtotta azt fel ismét Szell Kálmán, aki az új miniszteri tárcát — hir szerint — Hieronymi Károlynak fogja felajánlani.

halottamat siratom, a föltámadt halottam emléke nem hagy nyugodni . . . elhalgatott. Végső símitotta a homlokát és lekönnykölve az erkély kőkorlátjára, lebámult az utca kövezetére.

Ereztem, hogy egyetlen kérdéssel is elriasztanám magamtól. Néma maradtam hát én is és úgy tettem, mintha a színes lámpájú trovatorekra figyelnék, akik lenn a korzón szivarvégek után kutattak.

Ezaiatt egyre közelebb jött az ének. Majd közvetlenül az erkélyünk alatt szólalt meg a mandolin, s az alig érthető tájszólásokkal vegyes dallam refrainje újra, meg újra visszatért:

— „Ma costa nu destino,
E 'io ce credo e ce spero . . .
Catari! Nun é evero!
Tu contenta nun si! . . .”

. . . Az angol asszony az arcára szoritotta csipkekendőjét, szenvedélyes mozdulattal tépte le a kebléről az odatozótt sápadt narancsvirágot és ledobta azt az énekes lábai elé.

Engem csodálatosan felzaklatott ez a jelenet, az eibágygyasztó levegő, a Vezuvnak vörös hava, a habok mormolása, a virágok illata, ez a habok mormolása, a virágok illata, ez az egész színes, idegenszerű kép mámorossá tett. Nápoly volt ez! Nápoly, amelyről a költő régen megmondta már: „ . . . vederea, poi morire! . . .”

Arad az országos tanítógyűlésen.

(Az aradi tanítószövetség az ifjúság erkölcséről.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, augusztus 21.

A magyar tanítók országos bizottsága, mint minden évben, ezúttal is Szent István napkor tartotta Budapesten az Akadémia termeiben országos nagygyűlést, hogy a tanítói közvélemény által a megyei tanító-egyletekben megérlelt eszméit országos határozatokká emelje. Majdnem teljes számmal megjelentek ezúttal az általános tanító-egyletek és az országos tanító-egyletek kiküldöttjei.

A gyűlés első tárgya a *szakszerű tanítóképzés-ről* szóló javaslat volt, melyhez az *Arad-vidéki tanító-egylet* véleménye nyolc évfolyamu képezdét kíván, hogy a tanítójelöltet már 10 éves korától 18 éves koráig célszerűen nevelhessék, 8 év után érettségi-értékkel bíró bizonyítványt kapjon, melyet a gyakorlati év után még szakvizsgával kell megtoldani. — A *csanádmezei tanító-egylet* a hazafias és népdalok kultiválására fektetne súlyt a tanítójelöltek zenetanításánál.

Következett *Az ifjúság erkölcsi életének megóvása* címén Kovács Vince előadói javaslata. E szerint: Mondja ki a „Magyarországi Tanítók Országos Bizottsága”:

1. Az ifjúság erkölcsi életének megóvását emberi, társadalmi és nemzeti szempontokból égetően szükségesnek, sürgősnek véli.

2. Az általános és veszedelmes baj gyors és sikeres orvoslása végett az „Orsz. Bizottság” megkéri a kormányt: készítsen olyan törvényjavaslatot, amely a hivatott politikai, társadalmi és egyházi hatóságoknak módot és eszközöket nyújt arra, hogy a betegséget meggyógyíthassák.

3. Ezen nagyfontosságú társadalmi, nemzeti kérdés sikerrel csakis akkor oldható meg, ha a társadalomnak összes tényezői — saját hatáskörükben — a nemes cél érdekében mindent megtesznek. Azért az „Országos Bizottság” megkeresi az összes megyei és városi törvényhatóságokat, fogadják szeretettel ezen áldásos célú törekvést és — míg a törvényhozás a kérdésnek megoldásáról gondoskodik — készítsenek az Arad megye törvényhatósága által alkotott és a kormány által jóváhagyott szabályrendeletet és gondoskodjanak annak szigorú végrehajtásáról.

4. Az „Országos Bizottság” megkéri a hazában lévő összes vallásfelekezetek püspökeit, vezetőit, hogy ugy a templomokban, valamint

az iskolákban a hatóságokkal, a tanítókkal együttesen igyekezzenek a felnőtteket a baj veszedelmes voltáról felvilágosítani.

5. Az „Országos Bizottság” — a szóban forgó kérdésnek kellő megvilágosítása mellett — megkéri a magyar országgyűlésnek összes képviselőit, támogassák, esetleg buzdítsák a kormányt egy alkalmas törvény megalkotásában, illetőleg elkészítésében.

Végül megkéri a kormányt, hogy az említett törvényjavaslat elkészítésekor — a tanácskozásban való részvételre — az „Országos Bizottságot” és egy vagy több tanítóegyletet is szólítson fel, illetőleg hívjon meg.

A nagyfontosságú tárgyhoz számos tanítóegylet adta be kívánságait.

Igy a *pécsiek* kívánják, hogy a vallásoktatás ne legyen pusztán dogmatika, hanem szív-és jellemképzés, kívánják a színházak cenzuráját is. Eltiltandó a mindkét nembeli falusi ifjúság éjjeli csavargása. A *nyitrai megyeiek* a felnőttek illetlen viselkedésében látják a bajt, gyermekek még szülőikkel se mehessenek korcsmába, hanem est beáltával legyenek otthon és faluhelyeken a fonóházak betiltandók. A *szepestiek* kilátásba helyezik, hogy náluk eltiltsák a 6—15 éves iskolásoknak az ital kiszolgáltatását. Az *érsekújvári vidéki r. k. tanítóegylet* szerint csak felekezeti jellegű munka segít az ifjúság erkölcsén. A *külső somogyiak* szerint eltiltandó, hogy mindkét nemű serdületlen gyermekek vagyesen ne őrizzenek máhát, üldözzék még a vadházasságot és a bűntényekkel szemben szüntessék be a tulhajtott humanizmust. A *biharmegyeiek* nem találják célravezetőnek csupán az iskola akcióját. Az *abauj-tornamegyeiek* a meglévő baj orvoslása ellen ajánlják a szülők kérdőre és felelősségre vonását, otthonok és javítóintézetek nyitását és vakációi felügyelet szervezését. Az *alsó-szabolcs hajduvidékiek* vasár- és ünnepre becsuknák a korcsmákat, büntetnék a káromkodást és a ponyvairodalom ellenében olcsó sajtótermékek kiadását sürgetik. A *fogarasmegyeiek* a háziipar terjesztését, az értékesítő szövetkezetek szervezését és az ifjúsági egyletekben nemzetiségi helyen ideiglenesen az idegen nyelv használatát kéri. A *szatmármegyeiek* szülői értekezleteket sürgetnek. A *trencsénmegyeiek* kikelnek az ellen is, hogy az uriemberek szolgálókra bizzák gyermekeiket, üldözendő szerintük a sok szemérmetlen kép és nyomtatvány. A *torda-aranyosmegyeiek* kéri, hogy a fonót csak férjes nők látogathassák, a táncmulatságok csak szürkületig tartanak, a részegséget pedig ne vegyék enyhítő körülménynek. A *debreceni* ref. tanítóegylet szerint fontos, hogy a parasztlalokba a leány anyjával vagy más ilyen kísérővel mehessen. A bálókba pedig rekeszszék ki a szeméremsertő játékokat. A *szilágymegyeiek* elegendőnek vélik, ha ünnepnapon 9-től 4 óráig becsukják a korcsmákat. A

Másnap együtt mentünk el Capriba, és bejártuk mind a barlangokat: a fehér grottát, melyben a víz megolvadt krétának látszik, ahol az ember gyémántok között vél evezni s ahol a könyecsepején, a sápadt sztalaktitokon török meg a tenger hulláma.

Benéztünk a félig homályos, váltakozó reflekszekben gazdag smaragd-pincébe is, és a kék barlangba, a tündérek e palotájába, a zafirok királyságába, a poézisnek oszlopcarnokába, amelynek válaszfalai kékek, amelynek levegője és vize is kék, s melyben a benne uszók teste csillog, mint az ezüst. Narancsligetek és citromfák árnyékában is jártunk s Anacaprin át tértünk vissza az öbölbe.

Ebédhez ismét Nápolyba értünk. Ő szobájába vonult, hogy átöltözködjék, én néhány percre lefeküdtem saját lakosztályomban a chaise longue-ra. De alattam apró sietős léptekkel jött-ment az angol asszony e közben lassan dudolta a tegnap este hallott oszlop népdalt. Az asztalnál messze ültünk egymástól s csak egy futó mosolylyal üdvözölhattük egymást. A deszertnél egyszerre kinyílt az ajtó s a besiető pincér izgatottan magyarázott valamit az asztal végén ülőknek s végül még egy terítőnek szoritott helyet.

Önkénytelenül az ajtó felé fordultunk mindannyian. Karesu, magas férfialak lépett a terembe. Nagy, zöldes-kék szemű volt, de a tekintete unottan siklott végig a társaságon. Néhány bocsánatkérő szót mormogott a szomszédainak, azután térdére tette a szervétát s

ott folytatta az ebédet, ahol a többiek elhagyták: a gyümölcsnél.

A közöttünk támadt szimpátia okozta-e, vagy csak a véletlen játéka volt, hogy az angol asszonyra esett a pillantásom? Ugy dőlt hátra a székében, mintha el akarna rejtőzni. Az arca halálsápadt volt, s a keze görcsösen markolta meg a tányéra mellett heverő piros rózsát. A keblét diszitó fehér cipkefodrok pedig hevesen hullámozottak, mintha szívének dobogása szerint emelkednének és súlyednének. Egy perc alatt végigszágulott agyamon a gondolat: ime, a halottak is visszajárnak . . .

Az ebéd utáni zürzavarban eltévesztettem őt szem elől.

Néhány nő-vendéggel lementem az olvasóterembe, mely a nyitott, kényelmes, nádszékekkel butorozott fumoírba nyílt. Az ajtó nyitva volt s én olykor-olykor megpillanthattam azt a szép, nagy embert, akinek látása olyan kínosan hatott uj barátnőmre. Volt valami benne, ami szinte magához ragadta a tekintetet: nem tudom, miért, — ostobaság volt, tudom — de önkénytelenül is a tengerre kellett gondolnom, a nyugodt, és csendes tengerre, melynek sima felszíne alatt hatalmas erők szunnyadoznak . . .

Egész este nyitott ajtón át csak őt figyeltem és mikor kívánságára egy pincér behozta a vendégek névsorának lajstromát, úgy véltem észrevenni, mintha annak olvasása közben egy pillanatra előntötte volna a vér hideg, szenvedetlen arcát.

Valaki zongorázni kezdett, de oly hamisan

tiszántúli róm. kath. tanítótestület fenytődjogot kíván a tanítónak az iskolakötelesek fölött és a községi hatóságnak a korosabb fölött 20 éves korig. A győrvidékiek szerint csak aki az elemi iskolát elvégezte, lehessen mesterinas. A puszonymegyeiek szerint az iskolában legyenek képek, amelyek megutáltassák az erkölcs züllését. A borsodmegyeiek az esteli csavargást, az utcai legénykedést tartják eltiltandónak.

Hosszu tanácskozás után a gyűlés kimondotta, hogy az erkölcsi védelem céljából szükség van az akcióra.

TÁVIRATOK.

Lord Roberts nyugdíjban.

London, aug. 21. Néhány lap azt jelenti, hogy Roberst lord, az angol hadsereg főparancsnoka, magas korára tekintettel, legközelebb nyugdíjba megy és helyébe a connaughti herceget fogják kinevezni.

Anglia és gyarmatai.

Fokváros, aug. 21. A törvényhozó gyűlés egyhangulag és vita nélkül elfogadta a királyhoz és a királynéhoz intézendő feliratot, a mely azt mondja, hogy mindnyájan büszkék, hogy a nagy birodalomhoz tartozhatnak és készek annak épségeért sikra szállani.

Állatjárvány Aradon és a megyében.

(A tejtermékek betiltása.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Annak a ragadós állapotbetegségnek, mely száj- és körömfájás alakjában az aradi Gutsjahr-tanyán fellépett, egész váratlanul súlyos következményei lettek.

Az aradi piacot fenyegeti a veszély s ma-holnap nem lehet majd se kenyérhez, se vajhoz, tejhez, túróhoz jutni, ami bizony nem kis csapás lesz a gazdasszonyokra.

Ezenkívül a gazdaközönség is súlyosan érzi már a járvány következményeit. Sarlot Domokos főkapitány ma további intézkedésig ugyanis betiltotta a heti és országos vásárokat tartását. A városba csupán olyan állatokat lehet hozni, a melyeket egyenesen a vágóhidra visznek.

és oly elhamarkodva, hogy képtelen voltam helyemen maradni. Visszatértem tehát ismét a szobámba s elfoglaltam újra régi helyemet az erkélyen. Az este csendes volt ma is, s csakhamar újra megszólalt a mandolin.

— — — Nun é overo!
Tu contenta nun si!"

Alulról székeltogatás zaja hallatszott fel hozzám s a kőkorlát réssein át láttam, hogy az angol asszony alakja is megjelen odalenn, a mezzanin erkélyén.

A két könyökére támaszkodva állott és szenvedélyes, halvány arcát a csillagos ég felé fordította.

A tengeren fáklifény mellett bronzszínű meztelentestű férfiak halásztak. Elnyújtott ha oha! kiáltásuk csudálatos disszonanciát képezett a mandolinpengéshez. Valahol kinyílt egy ajtó és újra becsapódott.

Az angol asszony megmozdult a helyén és nyugtalanul tette meg azt a néhány lépést, amely szobájától elválasztotta.

— Ki jár ott? — kérdezte izgatottan. Harmonikus, mély férfihang válaszolt szavaira:

— Ne féljen Katie, csak én vagyok . . . Csak én! A halott! . . . Egy sikoly, amelyben több volt az örömből, mint a félelemből, gyors és heves selyemsuhogás, mintha valaki futni akarna. Aztán csönd, mélyes csönd . . . És néhány perc

Nem szabad ezen kívül sem tejet, sem vajat, sem egyéb tejterméket a piacra vinni addig, míg az állatorvosok azt meg nem vizsgálták.

A főkapitány rendelete egyébként így hangzik:

„Aradváros egész területén lévő hasított körmű állatoknak, nevezetesen: szarvasmarháknak, juhoknak, kecskéknél és sertéseknek legelőre hajtását, szarvasmarhákkal való fuvarozást betiltom, az összes állatoknak istállózását elrendelem, kivéve a szűz gulyát, melynek állatállománya állandóan a legelőn van. Ezen gulyának a legelőn való hagyását és ottani elkülönítését rendelem el.

A hasított körmű állatoknak a városból való kihajtását, vagy ide való behajtását, a heti és országos vásárokat tartását betiltom és a városba csupán oly állatok behajtását engedélyezem, melyek közvetlen levágásra a vágóhidra vitetnek. Hasított körmű állatokra marhalevelek kiadását, mészárosoknak, marhakereskedőknek az istállóba való menetelt betiltom. A vámosokhoz öröklet rendelek, akiknek kötelességük a hasított körmű állatokat sem ki, sem be nem engedni, valamely oly utra terelni, hol a város elkerülhető. A szomszédos községek a hetivásár elzárásáról és a behajtási tilalomról átiratilag értesíttetnek.

Ragadós száj- és körömfájásban szenvedő állat tejet forgalomba hozni vagy felhasználni tiltva lévén, csupán oly tej árusítását engedélyezem, melyről állatorvosilag igazolva van, hogy egészséges állattól származik. Idegen, el nem zárt községből behozott tej származása községi bizonyítvánnyal igazolandó.

Miről a város lakosságát dobszó utján, a jegyzői hivatalt a gáji alkapitányi hivatalt, Egy városi magy. kir. és Erdős Ignác városi állatorvost, Barkó Ferenc vágóhídi igazgatót, a vámosokat, kerületi biztosokat és a rendőrlégénység kitanitása végett Cservenka Jenő rendőrfőmestert értesítem.

Az Aradon uralkodó állatbetegségek különben már a földmivelésügyi miniszter figyelmét is felkeltették. Uhlyárik Szóvár temesvári állategészségügyi felügyelő ma Aradra érkezett, hogy a betegség mérvéről távirati jelentést tegyen a miniszternek.

De nemcsak Aradon, hanem a megyében nehéz nyavalya lepte meg az állatokat. Különösen Pécskán nagy a veszedelem, mert ott a száj- és körömfájáshoz még a lovaknál divatos takonykór is társult. Pécskáról most, miután a zárlatot Magyar Pécska község területére elrendelték, nem szabad lóval kihajtani, a minnek nagy kárát látja az aradi piac, a hová tudvale-

mulva egy összeölekezett emberpár jelent meg az erkélyen.

Lent a hotel előtt pedig még egyre hangzott:

— . . . Tu contenta nun si! . . .

Az angol asszony másnap elutazott, s mivel én akkor reggel a szokottnál tovább aludtam, már későn hozták be a levelét, melyben ez a néhány sor állott:

— Az én hallott m visszatért ide a hol egykor utaink szétváltak egymástól, hogy boldogságunknak eltépett szálait újra összekösse — most már örökre. Kegyed oly kedves volt érdeklődni irántam s bár sohasem kérdezett, láttam a szeméből, hogy szeretné tudni multamat. Ha majd visszatér szép hazájába, melyről annyit beszélt, nekem írjon egy sort alábbi címemre s akkor megmagyarázok mindent. Ma még képtelen vagyok reá . . .

Összinte szimpátiával

Katie

. . . A rejtély nyitját még nem tudom, mert nemrég tértem haza s csak egy hét előtt irtam a jelzett címre. Mihelyt azonban megérkezik a válasz, elmondom tartalmát azoknak, akiket érdekel a hervadni kezdő angol asszony újra nyíló bűbajos tavaszának története . . .

vőleg a pécskaiak szállítják a kenyeret. Sok embernek ez a kenyérszállítás az egyedüli keresete s most ettől is megfosztotta őket a járvány.

Ópécskán különben csak egy udvarban lépett fel a járvány s mindössze egy lovat bunkóztak le. Megvizsgálták a csálai, ó-bodrogi és magyar-pécskai loállományt is. Magyar-pécskán öt udvarból teljesen ki van irtva az állatállomány s jelenleg csupán három udvarban vannak fertőzéssel gyanús lovak.

A megyei állatorvos felirt a miniszterhez, hogy enyhítsen a zárlati intézkedéseken s minősítse a járványt szörványosnak, mi által a közlekedés szabad lesz.

Magyar-Pécskán különben vasárnap hétfőn és kedden 41 lovat melleiniroztak s hetet bunkóztak le.

Van még ezenkívül betegség a megyében. Tótváradon, Govosdián és Iltyón ragadós száj és körömfájás lépett fel. Ezek, valamint Mikalacán és Zsigmondházán is zár alatt vannak.

Érdekes jogeset

az aradi törvényszék előtt.

(Fölmentett tolvajok.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Meglehetősen egyszerű lopási ügy, érdekes dologgá nőtte ki magát az aradi törvényszék előtt ma lefolyt főtárgyaláson. Jogi szempontból rendkívül érdekes a mai eset, mely dolgot ad a kir. táblának is; hová az ügyész felebbezése folytán került. A dolognak némi komikuma is van, amennyiben a törvényszéknek a vádlottakat, kikről beigazolást nyert, hogy tolvajok, fel kellett menteni.

A tárgyaláson Fábán Lajos kir. ítélőtáblai bíró elnökölt, szavazó bírák voltak: Köller János és Pogonyi Nándor, jegyző Nyisztor Sándor; a vádat Szokolcsay Lajos kir. alügyész képviselte, védők voltak: Czédly Károly dr. és Fenyő Sándor dr., mint Mittler Izidor dr. helyettese.

Roska Juon és hat társa, továbbá Róth Miksa korcsmáros, seprősi lakosok voltak a vádlottak. Róth pálinkával leittatta Roskát és társait, azután rávette őket arra, hogy Czárán Géza kukorica földjéről tizenkét zsák kukoricát lopjanak el. Roskának revolvert adott, hogy ha valaki háborgatja a lopásba, löjje le. A szomszéd színéből kölcsönbe ellopott egy kecskét s azt is a felbujtogatott emberek rendelkezésére bocsátotta, hogy rakják meg a lopott kukoricával. Roskák elvállalták a megbízást és elhozták a Róthnak a kukoricát.

A csendőrség előtt beismerte a korcsmáros bűnét, de a mai tárgyaláson mindent tagadott. Azt mondta, hogy a csendőrök megköltözéssel fenyegették s e miatt vállalta magára a bujlogatást. Roska Juon és társai s több tanu azonban egyöntetűen Róth ellen vallottak, úgy, hogy a vád teljes beigazolást nyert.

Szokolcsay Lajos alügyész, tekintettel arra, hogy a lopást fegyveresen követték el, a 333. §-ba ütköző és a 337. §-a szerint minősülő fegyveres lopás büntette miatt emelt a vádlottak ellen vádat.

Czédly Károly dr. Szén Péter, Roska egyik társának védője, kijelentette, hogy az elkövetett cselekmény csupán mezőrendőri kshágás, mert az ellopott kukorica értéke 60 forintnál kisebb.

Fenyő Béla dr. Róth védője, a minősítés tekintetében más állásponton van, mint az ügyész. A mezőrendőri törvény 98. §-a szerint gazdasági termények jogtalan eltulajdonítása kihágást képez, kivéve a 336. §-ban felsorolt eseteket, azzal a kivétellel, hogy ha az eltulaj-

donítás bomlás által történik. Miután a fegyveres lopás nincs a 336. §. esetei között, az is mezőrendőri kihágást képez. Már pedig, ha a törvény azt akarta volna, hogy a 337. §-ban felsorolt esetek (így a fegyveres lopás) ne tekintessenek mezőrendőri kihágásnak, a 98. §. kivételül oda iktatta volna a 336. §. mellé a 337. §-t is.

A jelen eltulajdonítás tehát mezőrendőri kihágás, mely csupán *magánvádra üldözendő*. Miután a káros részéről panasz nem tétetett, *kéri védenccé felmentését*.

Szakolczay alügyész: Az által, hogy a 336. §-t kivette a mezőrendőri kihágás esetei közül, azt mondja a törvény, hogy a minősített lopások nem képeznek kihágást, hanem büntetett. Már pedig a kérdéses lopás minősített, mert a 337. §. szerint fegyveres lopással minősül. Hivatkozik a kuriai gyakorlatra, mely álláspontját támogatja.

Fenyő Béla dr. védő: Közjogi értelemben a kuriának nincs törvényszünetelő ereje, sőt a felsőbb bíróság esetei nem is követendők példaképpen.

A törvényszék, a védelem álláspontjára helyezkedve, *felmentette a vádlottakat*.

Az ügyész semmisségi ok alapján fellebbezést jelentett be.

Mindenesetre nagyon érdekes lesz a felsőbb bíróságok ítélezése ebben az ügyben.

A megsebesített kődobáló szellem.

(Kődobáló a nyaraló-telepen.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

A budapesti és nagyváradai titokzatos kődobálás után most *Leányfalván*, a főváros melletti szépfekvésű nyaralótelepen foglalkoztatja a közönséget hasonló eset.

Leányfalván *Szlávy György* nyugalmazotti rendőrkapitány villájának környékét két nap óta csendőrök szállották meg, hogy lefűleljenek egy közveszélyes embert, ki most már tíz napon át ökölnyinél jóval nagyobb patakköveket dobál *Szlávy György* udvarába. A dobált kövek már többekben tettek kárt, megsebesítették *Szlávy kapitány* kis leánykáját és *Lubinszkynének*, a Nemzeti Színház tagjának *Tibor* nevű fiát.

Ugy látszik, a ferencvárosi misztikus kődobálás adta az ötletet a leányfalusi dobálóknak, ki nem annyira miszticizmusba, mint cserjés bokrokba burkolódnak, hogy gaz játékát báboríttatlanul folytathassa. A leányfalusi kődobálók következetességgel folytatta munkáját napok óta.

Bizonyára azt remélte, hogy üzelve éppen olyan babonás hatást tesz és éppen olyan földérintetlen marad, mint a ferencvárosi kődobálás. Csakhogy ezuttal sikerült az, ami Budapesten, a Ferencvárosban minden rendőri ostromállapot ellenére sem sikerült: a kődobálót sikerült leleplezni. Tetten érték, mielőtt észrevétel nélkül elbujhatott volna, sőt *revolver lövéssel meg is sebesítették*.

A mi kődobálónk reggel, este pontosan két óra hosszat dobált köveket a villa hátsó udvarára, hová a cselédség csak kosárral a fején merészel kilépni. Eddig két három ezer kő repült az udvarra, tönkretéve a gyümölcsfákat, s megrongálva a vízcsatornákat. Mikor a csendőrök tegnapelőtt este az udvaron tartózkodtak, egyik kő a másik után hullott le mellettük. Alig győztek félreugrálni. A vakmerő ember szinte tüntetőleg akarta mutatni, hogy neki a fegyveres beavatkozás nem imponál. A mezei császár éjjel-nappal állott lesben, de a kődobá-

lások a mondott időben egy pillanatig sem szüneteltek.

Kétségtelen, hogy a dobáló erős, elszánt ember, kit valami titkos, sötét boszu hevit. A hajított kövek nagysága és a dobálás módja arra enged következtetni, hogy emberben akar kárt tenni. Mihelyt ugyanis a villa lakói nyugalomra térnek, abbahagyja kriminális üzelmét.

A nyomozás tegnap délig egészen tájékozatlanul állott, sem *Szlávy kapitány*, sem a szomszédok nem sejtették, hogy ki rejtőzködik a kődobálóban. A leányfalusi köznép magyaros józansága a spiritisztikus vonatkozású magyarázatokat nem veszi be. *Szlávy kapitány*, ki annak idején huszártiszt volt, nem inklinált arra, hogy megijedjen. A kődobálások alatt revolverrel a kezében kutatta a villáját környező cserjéseket. Lőtt, puffogatott sűrű egymásutánban. De eredmény nélkül. Sőt a vakmerő ember még csufot is üzött belőle. Minden lövés után vehemesebben, gyorsabb tempóban ismétlődött a kődobálás. Ma már a hátsó udvarban senki sem mer járni, s *Lubinszkyné*, valamint a villa több lakója betegai az izgalomnak.

Tegnap délben végre némi nyomra akadtak. A dobáló ugyanis kivételesen a déli órákban is folytatta munkáját. Merészségében odáig vetemedett, hogy közvetlen közelből dobált néhány óriási követ.

Lubinszkyné fia erre revolverrel a kezében átugrott a kerítésen s mintegy huszonöt lépésnyi távolságban *megpillantotta a veszedelmes embert*, — mert ember volt és nem szellem. A leleplezett kődobáló futásnak eredt. A fiatal *Lubinszky* utána iramodott s egész az erdőig üldözte. Többször utána is lőtt. Az egyik lövés úgy látszik, talált, mert az *üldözött összeesett*, de csakhamar ismét talpra állott és tovább futott. Eközben sikerült az erdőt elérni, hol végképp nyoma veszett. De *Lubinszky Tibor* megjegyezte arcát, s most a csendőrség ezen a nyomon folytatja a vizsgálatot. Ha csakugyan megsebesült, úgy könnyű lesz személyazonosságát megállapítani. A gyanu, a személyleírás alapján egy rabviselt emberre háramlik.

A leányfalusiak azt hiszik, hogy ezt az embert valaki felbérelte, hogy a kődobálásokkal *Szlávyék*at kiüldözze a villából. Ennél regényesebb, kalandosabb kombinációk is kerültek forgalomba, de e rejtély megoldhatatlanul áll. Leányfalván az esetet izgatottan tárgyalják, s már többen önkénytelenül ajánlottak, hogy kelően felfegyverkezve segítségére lesznek a nyomozó csendőröknek és éjjel megszállják az egész hegyoldalt.

SPORT.

+ **Az aradi uszóverseny.** A csabai torna-verseny híre bejárta az egész országot. Utána következik egy újabb nagyszabású verseny, s ez az aradi uszó- és evezős-verseny, melyet az *Aradi Athletikai Klub* rendez e hó 24-én. Az érdeklődés élénk, amennyiben számos nevezés történt és a versenyzők között, ott találjuk Magyarországot legjobb uszóit, így résztvesznek a versenyben *Balatonai Gräfl Károly* a M. A. C. tagja, *Halnay Zoltán* a M. U. E. tagja, kiknek legerősebb versenytársa *Biegelbauer Árpád* uszóbajnok, az A. A. K. tagja. Résztvesznek még azonkívül a versenyben: *Strifler Ferenc*, *Záray Jenő*, *Hanthó Sándor*, *Appel Rezső*, *Preisinger Béla*, *Parecz István*. A verseny kezdete tekintve a korábban beállott sötétedést, délután négy órákor van. Az uszó- és evezős-verseny a Maros evezős-egyesület és az Aradi Athletikai Klub füleslabda-mérkőzése zárja be. A közönség számára ülőhelyekről gondoskodtak, melyekre a jegyek ifj. *Klein Mór* könyvkereskedésében előre válthatók.

+ **A Szent-István díj.** Kellemes nyári idő, nagy mozgalom a nézőhelyeken, még nagyobb élénkebb mérkőzések a turf gyepén, favoritok és outsiderek nyeresége: ez volt a tegnapi nap szignatúrája. Az idei Szent István díj párijáritkító finish után, melyben *Marathon* és *Fagon*-ból lovasaik mindent kivettek, erős küzdelem után rövid fejhosszal *Fagon javára dőlt el*, de figyelembe kell venni, hogy *Fagonnak* igen rossz pozíciója volt a versenyben és a végén kívülről kellett jönnie, különben bizonyára könnyebben nyer. A győztes ló tulajdonosát és trénerét nagy ovációkban részesítették.

A kéjgyilkos kivégzése.

(Kötél általi halál Königrätzben.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, augusztus 21.

Königrätzből táviratozzák, hogy az ottani törvényszék udvarán ma reggel hat órákor végezték ki *Jaros Vilmos* takácslegényt.

Jarost ez évi május 26-án kötél általi halálra ítélte a königrätzzi esküdtszék, mert 1901. november 26-án *Nachod* mellett a tizenhat éves *Suchanek Mária* varrónőn kéjgyilkosságot követett el és miután kirabolta, holttestét földarabolta és részint elégette, részint pedig a *Metauba* dobta.

A gyilkosságnak, amelynek tettesét hiába kereste egy ideig a rendőrség, politikai hatása is volt. Az antiszemita izgatók a büntény titokzatosságát fölhasználva, azt hirtelítették, hogy *Suchanek Mária*t a zsidók ölték meg. Az izgatásnak meg volt a maga hatása, a tömeg üldözni, fosztogatni kezdte a zsidókat, amikor egyszerre csak híre ment, hogy a gyilkost *Jaros* személyében éppen akkor fogták el, amikor az áldozatától elrabolt értékpapírt értékesíteni akarta.

A gyilkos, aki mint azt rövid táviratban megírtuk, a *halálos ítélet kihirdetése alkalmával valósággal tombolni kezdett és a bírakra akart rohanni*, az új folyamán lecsendesedett. Marhasültet és uborkasalátát kért vacsorára, amit részben megevett. Az éjszaka nagy részét a siralomházban föl és alá járkálva töltötte el, csak néhány percre feküdt ágyára és ekkor látták, hogy nagyon nehezen lélekedik.

Röviddel éjjel után *Vrabetz* lelkész jelent meg *Jarosnál* és vigasztalni kezdte. A gyilkos egy ideig némán hallgatta a papot, aztán könnyekben tört ki és zokogva mondta el élete történetét.

Jaros még az este tollba mondta a fogház-felügyelőnek végrendeletét. Ebben mindenkitől bocsánatot kért bűnéért és mindenét kedvesére *Hauvelskára* hagyta.

Reggel fél öt órákor ismét meglátogatta a pap és fölcsólitotta, hogy utolsó útját megelőzőleg hallgasson misét. *Jaros* szót fogadott és mély áhitattal hallgatta az istentiszteletet. Miso után visszavezették a siralomházba.

Néhány perccel hat óra előtt *Wohlschlager* prágai hóhér bement két segédjével a siralomházba és rátette a bilincseket *Jarosra*, aki teljesen meg volt törve. Ezalatt a kerületi törvényszék udvarán megjelent *Köch dr.* a törvényszéki alelnök, *Mattausch* államügyész, a kerületi kapitány, néhány bíró, sok katonatiszt és egyéb közönség.

Epen hatott ütött az óra, amikor *Jarost* a vesztőhelyre vitték. *Vrabetz* lelkész oldalán volt és vele imádkozott. Az elítélt arca egészen halvány volt és ajkai folyton mozogtak, imára-e avagy a félelem izgatottságától, nem lehetett tudni.

Köch dr. alelnök közölte *Jarossal*, hogy az uralkodó az ítéletnek szabad folyást engedett és átadta az elítéltet a hóhérnak.

Ez azonnal átvette, gyorsan nyakába ve-

tette a hürköt és egy hatalmas lendüléssel föl-emelte Jarost a két hóhérsegéd. A hóhér elakarta az arcát a tenyerével . . . és a szegény kis varroleány gyilkosa nem élt . . .

Mikor a hóhér jelentette, hogy a kivégzés végbement, a pap hangos miatyánkot mondott. Pátek dr. törvényszéki orvos megállapította, hogy a halál nyolc perc alatt következett be. A jelenvoltak közül egy néző a kivégzés alatt elájult és törvényszéki szolgák vitték ki, ahol csakhamar magához tért.

A kivégzett gyilkos holtteste reggel nyolc óráig a czölöpön függve maradt, aztán fehér, gyalulatlan koporsóba tétették néhány fegyvenccel, akik aztán a kerületi kórház halottas kamrájába vitték.

Jarost az éjjel temetik el a pukoveli temetőben, az öngyilkosoknak szánt zugban.

A kivégzésnél jelen volt a Jaros által meggyilkolt Suchanek Mária anyja is és végig nézte annak minden egyes mozzanatát.

Jaros utolsó kívánsága az volt, hogy még egyszer láthassa volt kedvesét, de ez nem teljesítette az elítélt kívánságát, mert az irtóztott attól az embertől, a ki szerelme ellenére ily borzalmas és förtelmes büntetetre volt képes.

A békés-csabai tornaverseny.

(Aradiak győzelme.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Szent-István napján két különböző zsánerű nagy sport-eseménye volt Magyarországnak. Az egyik a fővárosban ment végbe s a turf-barátait hozta izgalomba, a másik pedig a b.-csabai országos torna verseny volt. A verseny, melyet a Békés-Csabai Torna-Egyesület rendezett, pompás siker mellett folyt le s reánk különösen azért érdekes, mert Aradról számosan vettek benne részt, még pedig nagyon szép eredménynyel.

A diadalból főképen az Aradi Atlétikai Klub vette ki bő részét s méltóvá tette magát arra, hogy Arad büszke legyen rá.

A torna versenyre hajnalban indultak az aradiak: az Aradi Atlétikai Klub tizenhét tagja Tedeschi Viktor elnök vezetésével, az Aradi Tornaegyesület tagjai Steinitzer Pál dr. alelnök vezetése alatt, a Meteor Kerékpár klub és az Aradi Kerékpár klub több tagja. A vendégeket szívesen fogadták a csabaiak. Tedeschi Viktort beválasztották a verseny intézőségébe.

Délelőtt a vívóverseny ment végbe. Itt zsűri tag lett Sugár Jenő dr. az Aradi Athletikai-club ügyésze. A vívóversenyben szép győzelmet arattak. A verseny első része a minősítési verseny volt. Itt első lett Mészáros Ervin, második Porteleky László, harmadik Lészai Ottó, az Aradi Atlétikai Klub kapitánya, kik elsőosztályú oklevelet nyertek. Az A. A. K. tagjai közül második osztályú oklevelet kapott Láng Oszkár és Schauer Gábor. A verseny második részében a tus versenyben érmeiket és tiszteletdíjat vitték, mint első Mészáros Ervin, második Porteleky László, továbbá Bohay (Hódmezővásárhely és Heinecz (Pécs).

A százyardos síkfutás második előfutámban második lett Alt János, az Aradi Tornaegyesület tagja Schubert Ernő Magyarország bajnoka után. A döntő versenyben Helmich Mihály vitte el az első díjat, míg második lett Schubert.

A tornában (nyújtó és korlát kombináció) első lett Katona a Nemzeti Tornaegyesület tagja második Pétery a budapesti Postatisztek Tornaegyesületének tagja.

A negyedik angol mértföldes akadály-verseny győzteseként Helmich Mihály a „Csaba bajnoka” címet nyerte el.

Az egy angol mértföldes síkfutás a verseny nap legszebb száma volt. A győztesek olyan gyors tempóban jöttek be, mintha csupán száz yard maradt volna mögöttük. A győztes Brédl a Magyar Atlétikai Klub tagja, ki 4 perc 45 másodperc alatt érkezett be, megjavította az országos rekordot. Második lett Bodor, a Magyar Úszó Egyesület tagja, harmadik Lészai Ottó, az Aradi Atlétikai Klub tagja, negyedik Dayka.

A díszkoszodásban aradi származású sportember ifj. Föthy Nándor győzött. Gyönyörű, 89 méter, 20 centiméternyi dobással országos rekordot csinált. A gerélyvetésben 83 méterével hasonlóképen megjavította a rekordot. Itt harmadik díjat nyert Ziffer Sándor, az Aradi Tornaegyesület tagja.

A kerékpárverseny megnyitójában harmadik lett Duffner, s a főversenyben harmadiknak érkezett be Petkovics, mindkettő az aradi Meteor Kerékpárklub tagja.

Délután három órakor ebéd volt. Az asztaltól Zsilinszky Mihály dr. államtitkár, a verseny díszelnöke fziglalta el, kinek jobbján Tedeschi Viktor, az Aradi Atlétikai klub elnöke ült. Este táncmulatság zárta be a versenynapot. Az aradiak itt is kivették részüket.

SZINHÁZ ÉS IRODALOM.

* Szoyer Ilonka Kassán. A budapesti Opera legújabb tagja: Szoyer Ilonka most Kassán vendégszerepel Szendrey társulatánál. A Bórégér és Ikrek operettekben és a Dragonyosok című operában lép föl a primadonna a kassai közönség előtt s az „Ikrek” keddi előadásán híres staccatójával valósággal elragadta a kassai publikumot.

* Somogyi Károly jubileumu. Unnepélyre készül Nagyvárad az ősszel. Somogyi Károly, a nagyvárad „Szigligeti színház” igazgatója az ősszel tölti be színészkedésének negyvenedik évét. Ezt az alkalmat a kiváló direktor ünneplésére használják fel.

A petrozsényi kirándulók Aradon.

(Második nap.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

A petrozsényi ipartestület s az ottani bányatársulat iparos segédei és tanoncai, mint már említettük, kedden délelőtt 11 órakor Aradra érkeztek, hogy megtekintsék a munkakiállítást és az előre elkészített program szerint a város nevezetességeit.

Öröm volt látni a többnyire román nemzetiségű tanoncokat; mily lelkesedéssel adóztak meg városunk történelmi nevezetességeinek s mily érdeklődéssel viseltettek minden iránt.

Tegnap reggel a kirándulók megtekintették az Ereklje-muzeumot, innen zászlójuk alatt bementek a várba az ünnepléses istentiszteletra, itt megtekintették azt a helyet, hol a vértanukat felakasztották. A várból hazajövet megtekintették a fa- és fémipariszkolát, hol Nesnera Aladár igazgató mindent megmagyarázott a tanoncoknak.

Ezután tisztelegtek az aradi iparkamara elnökénél Kristyórá Jánosnál, hol Fekete József a petrozsényiak nevében tartalomdus beszéd kíséretében mondott köszönetet a meghívásért. Kristyórá János iparkamara elnök lelkes beszédben válaszolt a köszönetre és buzdította a tanoncokat a hazafiságra és kötelességtudásra.

Délután a munkakiállítást tekintették meg, hol több tanoncnak és segédnek voltak kiállított tárgyai. A petrozsényi kiállítóknak majdnem mindégike kitüntetést kapott. Este díszvacsora volt, melyen Kristyórá János iparkamara elnök és Edvi-Ilés László titkár is meg-

jelentek. A vacsora alatt a tanonc dalárda elénekelt a Hazához című dalt és a Hymnuszt.

Ma reggel 9 órakor megtekintették Róssa Géza műhelyfőnök kalauzolása mellett a waggongyárat, honnan lóvonaton a Neuman testvérek gyártelepének megtekintésére mentek. Itt Neuman Adolf fogadta a kirándulókat és személyes vezetése mellett mutatta be a gyártelepet. A gyár megtekintése után a kirándulókat frissítővel vendégelték meg, melynek elköltése után Fekete József megköszönte a szíves vendéglátást és a kirándulók az állomásra mentek, honnan a délutáni vonattal eltávoztak a kirándulók Aradról.

Érdekes házasságok Aradon.

(Az anyakönyvi-hivatal hirdető-táblájáról.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Az új házassági törvényt jó egy pár esztendeje meghozta a magyar törvényhozás, s ennyi idő óta ma is érdekesség számba megy még az olyan házasság, amelynél a házassafelek vallása között olyan különbség van, amely ma tényleg nem egyéb különbségnél, de azelőtt akadály is volt. Ertjük azt az esetet, mikor az egyik házassfél keresztény vallású, a másik pedig zsidó. Mi az ilyen házasságok érdekessége, ha a valamelyik házassfél a jegyese kedvéért elhagyja a zsidó vallást a keresztényért, vagy megfordítva.

Mindkét „érdekes” házassági fajtából van most példa Aradon. A városháza kapualjának két hirdető-táblájáról olvashatók le ezek, miután ma még megkötés előtt állnak s ezért inkább érdekes eljegyzéseknek, mint házasságoknak volnának nevezhetők.

Az aradi anyakönyvi hivatalban házasságra jelentkeztek s hirdetés alatt állnak többek között Ferencey Gyula aradi római katolikus vallású gyógyszerész és Buchsbam Emilia kisaszszony, aki vallására nézve izraelita és Buchsbam Adolf aradi Atzél Péter-utcai kereskedőnek leánya.

Ifj. Baloghy Imre aradi dohányjövédéki tisztviselő, aki vallására nézve szintén római katolikus s akinek menyasszonya a zsidó vallású Bleyer Irma, szintén aradi leány.

A harmadik jegyes párnál, akik tulajdonképpen csak születésüknél fogva tartoznak az aradi anyakönyvi hivatal hirdetési körzetébe, — megfordítva áll a dolog, nem úgy, mint az előbbi két párnál. Itt a vőlegény Walder Mórle aradi születésű segédjegyző a zsidó vallású, s a menyasszony a katolikus: Lander Rózsika, Lander Andornak és feleségének Pap Franciska budapesti lakosoknak a leánya.

Az érdekes házasságokért lelkesülőket legjobban fogja érdekelni a negyedik eset, amely szintén aradi: Parly János aradi cipész menyasszonya Klein Róza kedvéért, aki Klein Adolf szabómester leánya, elhagyta ősei hitét s áttért az izraelita vallásra. Az áttérés ceremóniáin már szívesen áttesett a vőlegény, dr. Auszterweil László és dr. Keppich Jakab orvosok közreműködésével. Ezután az áttérés formai része következett, amelynél Rosenberg Sándor dr. főrabbi és Krausz Jónás rabbi-helyettes voltak jelen.

Egészen más szempontból érdekes az alább elmondandó házassági történet, amelyet azért iktatunk ide, mert szintén „érdekes” regényességénél fogva.

Zs. J. előkelő dunántúli földbirtokost, aki rendszerint falusi birtokán tölti a tavaszt és nyarat, és csak ősz utóján költözik fel a fővárosba, az egész dunántul ismeri mesés gazdagságáról és gavallérosságáról. Nyáron szorgal-

masan gazdálkodik, a telet pedig, mint garzon ember vidám szórakozások között tölti. Téli vadászatai közben gyakran be szokott térni uri társaságával a k-i vendéglőbe, a hol évek óta már nem egy vig murit csapott. A múlt télen megtörtént, hogy Zs. egy viharos újjelen átváza és fázva tért be a kis vendéglőbe, ahol mint rendesen nagy örömmel fogadták. Csakhamar azonban rosszul érezte magát és a gyorsan előhívott orvos kijelentette, hogy Zs. erősen meghűlt és azonnal ágyba kell feküdnie. A vendéglős természetesen nem bocsátotta el kedves uri vendégét, hanem saját hajlékában helyezte el a birtokost, a ki két hétig meglehetősen súlyos betegen feküdt a vendéglős lakásán. Ez idő alatt a vendéglős szép fiatal leánya ápolta olyan gyöngédséggel, odaadással és figyelemmel, hogy Zs. mély hálával telt meg a szép és kedves leány iránt s ez a hála betegségéből történt felépülése után mély szerelemmél változott át.

Ebből az érzelméből aztán nem is csinált sokáig titkot, hanem mindjárt még kora tavasszal megkérte a vendéglősleány kezét. A leány boldogan mondott igent és az eljegyzés általános bámulatot és irigységet keltett. Az esküvőt pedig most tartották meg közvetlenül az aratás után, akkor, a mikor az irigy mamák már régen azt remélték, hogy a regényes házasságból semmi sem lesz.

Megérdemli ez a házasság, hogy a mai önző cinikus világban feljegyezze és megénekelje a krónikás.

Fenyegetik a cár életét.

(Pánik az orosz udvarban.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

A trieszti „Piccolo“, melynek Oroszországból rendesen jó értesülései vannak, a következőket jelenti Pétervárról: A cári palotában nagy az izgatottság egy fenyegető levél miatt, melyet a cár a napokban az orosz forradalmi bizottságtól kapott. A palotában ennek következtében a legkiterjedtebb óvrendszabályokat vették foganatba.

Midőn a cár a múlt pénteken dolgozószobájába lépett, asztalán egy pecsételt levelet talált. A nagy vörös pecséten a következő felírás volt: „Az egyesült orosz forradalmi pártok központi bizottsága.“ A cár, midőn meglátta a levelet, melyet nem tudni ki tett asztalára, elsápadt és nem merte azt felnyitni. Előhívatta Plewe belügyminisztert, a ki a levelet felbontotta. A levélben felhívták a cárt, hogy vessen véget a rémuralomnak és adja meg a népek jogait és szabadságát. A miniszterek és kormányzók ellen elkövetett merényletek szolgáljanak neki figyelmeztetésül és ha továbbra is folytatja a jelenlegi rendszert, úgy a nép boszúja őt is el fogja érni.

A cár azóta nem megy ki lakosztályából, még misére sem. Egész sereg titkos rendőrt bízta meg azzal, hogy kutassák ki a forradalmi bizottságot, de eddig minden eredmény nélkül. Beszélik, hogy a cár ezeket mondta Plewe miniszternek:

— Milyen miniszter vagy te és mit használ az a tíz millió rubel, melyet nekem évenként adok a titkos rendőrségre, ha néhány tacsó így mer engem fenyegetni és téged kigunyolni? Jobb volna, ha a kormányt a diákokra bízom, a kik most azzal szórakoznak, hogy a forradalmat játszzák.

Ugylátszik, a diákok megkegyelmezése eme fenyegető levélre vezetendő vissza.

Ugyancsak a „Piccolo“ jelenti, hogy az orosz udvarnál nagy feltűnést keltett az, hogy a cár a minisztertanácsba meghívta Konstantin nagyherceget is, a ki liberális eszméiről ismeretes. Konstantin nagyherceg azt ajánlotta, hogy a forradalmi mozgalomnak csak úgy lehet véget vetni, ha a népnök alkotmányt adnak. A cár személyesen nem ellenzi ezt, de a miniszterek és Pobjedonovceff hevesen tiltakozik a reform ellen.

Henrik herceg flirtje.

(Újabb regény a német császári családban.)

Arad, augusztus 21.

Ismét szerelmi idill került nyilvánosságra. Deacon kisasszonynak, a szépséges angol leánynak és a fiatal német trónörökösnek kalandja után a trónörökös öcsesét, Henrik herceget és Roosevelt Alice kisasszonyt, az Észak-amerikai köztársaság erélyes elnökének leányát vette szárnyra a hír. Magható ironiája a sorsnak, hogy a szerelem, ez a legfenségebb emberi érzés két olyan lényt fűzött lelkileg egymáshoz a kik tényleg a világ és az emberek előtt, a törvények rideg formái szerint sohasem lehetnek egymáséi . . .

Szegény Roosevelt Alice!

A legnagyobb demokrata világbirodalom, az Észak-amerikai egyesült államok elnökének egyetlen leánya beteg. Nem fekvő beteg ugyan, valami igen nagyon vissza sem vonult a nyilvános szereplés elől, de a kik látták, a kik közelébe juthattak s a kik beszéltek vele, azok mind azt mondják, hogy Roosevelt, kisasszony a derűs pajzán kedvű eleven leánya, elgondolkozó magába zárt, komoly nővé változott.

Az amerikai lapok egy betűvel sem emlékeznek meg a dologról. A francia lapok sem foglalkoznak vele, egy angol lap pattantotta ki most a titkot, a mit odaát, a tengeren túl már hetek, hónapok óta suttognak a yankeek.

Henrik német herceg amerikai útja alkalmával történt. A daliás admirálist, a hamisítatlan germán típus képviselőjét mesés ünneppel, bámulatra ragadó fényvel fogadták. Vilámsebességgel vágató vonatok röpitették egyik várostól a másikba, s mikor Washingtonba érkezett, Roosevelt elnök a fehér házban fogadta a német császár hercegi követét.

Ez alkalommal mutatták be Henrik herceget Roosevelt Alicenak s a szép fiatal leány a kinek arcán hiven visszatükröződik atyjának, a harcedzett katonának erélye, vasjelme és szilárd akarata, ettől a perctől fogva nem vette le szemét a teuton vendégről.

Hogy, hogy nem — így írja az angol lap — Henrik herceg az ebéd végével talált rá időt és alkalmat, hogy a szép elnök-kisasszonnyal beszélgessen. Visszavonultak a Fehér Ház kertjének egyik lugasába, majd föl s alá sétáltak a csodásan szép növényekkel diszes kert sétányain s az nap délutánján nem volt boldogabb nő a föld kerekén, mint Roosevelt Alice.

A herceg előzékenysége, udvariassága s az a különös kitüntető figyelem, a melylyel Roosevelt kisasszonnyal szemben viselkedett, nem maradhatott titokban. Másnap kora reggel Amerika minden városában ujságolták a lapok, hogy Henrik herceg, a büszke fejedelmi sarj, meghódolt a demokrata elnök leánya előtt . . . Pedig éppen megfordítva történt. Szegény Roosevelt kisasszony felejtette rajta a szemét Henrik hercegen.

Minden előkészületet megtettek már az elutazásra. A hercegnek kétszer-háromszor jelen-

tették, hogy érkezett az elindulás ideje, ám Henrik herceg nem törődött a sürgető figyelemzetéssel.

A pályaudvaron nagy tömeg várta a herceget s a rideg pontosságához szokott amerikaiak nem tudták mire vélni a herceg késését. Már nyugtalankodni kezdtek, véres merénylet-ről beszéltek . . . miközben a herceg nem kisebb nyugtalansággal keresett egy fényképet. Maga kereste ki, nem akarta, hogy kísérete közül bárki is meglássa. Végre megtalálta. Őt ábrázolja, mellette a — felesége ül, karján azzal a kis hercegi babával, a ki akkor született, mikor édes apja Kinában harcolt a boxerek ellen.

A herceg néhány percig elmélyedve nézte a felesége arcképét. Aztán merész vonásokkal ráírta a kép hátára: *Mindannyian egyformán szeretjük önt — Henrik.*

Személyesen adta át a képet Roosevelt kisasszonynak s Vilmos császár nevében meghívta őt Németországba s elutazott.

Roosevelt Alice budoárjában három kép függ azóta: az édes apjéé, az édes anyjéé és Henrik herceg családjáé. Ezt a képet nézi nap-hosszat. Vele ébred s vele fekszik. Mikor a Fehér Ház termeiben az est leszálltával minden élet elpihen, Roosevelt Alice szobáiban kigyulad a villanyos körte s egy halomány-fehér arc bánatos szeme hosszan, mélán nézi a — hercegi családot.

MULATSÁGOK

(=) Az új-szentannai ifjuság kedden este Zimmermann István vendéglőjének nagytermében, Nagy Károly aradi cigány zenekarának közreműködése mellett zártkörű táncvigalmat rendezett melyen a következő hölgyek vettek részt:

Asszonyok: Adelmann Károlyné, Acs Istvánné, Kreitler Ferencné, Krámer Istvánné, Millig Andrásné, Péntes Akosné (Arad), Pásztercsák Jánosné, Róth Lorándné (Abrudbánya), Rauchbauer Nándorné, Schultz Károlyné (Arad), Scherer Antalné, Zimmermann Adam és Károlyné.

Leányok: Adelmann Olga, Baum Anna, Hillner Irma, Hönigesz Anna, Kovács Vilma, Jerne Magda (Arad), Kern Jolán (Varjas), Kummer Lujza, Kreitler Milli, Krámer Paula, Millig Fáni, Péntes Szeréna (Arad), Pásztercsák Ilon, Scherer Paula, Varjassy Aranka, Zimmermann Román és Lencsi, stb.

Öngyilkosság a konyha-ajtóban.

(Kalandos öngyilkosság Aradon.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Erdekes története van annak az öngyilkosságnak, melyet tegnap követett el Aradon Gabrián János 49 éves napszámos. Súlyos oka lehetett a halálra, mert kétszer is hozzáfogott az öngyilkosságához.

Tegnap délután Knapp Károlynének fánutcai vendéglőjében borozgatott, eközben egyet gondolt s kezdte felakasztani magát a vendéglő kerthelyiségének egyik fájára. Szándékát azonban a korcsma vendégei észrevették s megakadályozták az öngyilkosságot.

Gabrián mintha semmi sem történt volna, kedélyesen borozgatott tovább a korcsmaiban. Itt is maradt éjjelig, akkor hazament határ-utca 3 ik számú lakására, s ott a konyhájának az udvarra nyíló ajtójára kötötte föl magát. Most már sikerült az öngyilkosság. Gabrián meghalt.

Tettét csak reggel vették volna észre, mikor a ház népe felébred, Gabriánnak azonban nem csak az öngyilkossága előtt, hanem azután is pechje volt.

Az történt vele ugyanis, hogy a kötél, amelyre felakasztotta magát elszakadt s az öngyilkos leesett az ajtó küszöbére. Ekkor már

azonban egy félóránig függhetett ott az öngyilkos. A zuhanás zajára felébredt Gabrián János felesége, aki a konyha melletti szobában aludt, felkelt éjjel egy óraker az ágyból és kinézett az ajtón, mert azt gondolta, hogy az ura részegen jön haza, nem tud bejönni az ajtón, vagy megbotlott valamibe és elesett.

Kilépett a konyha ajtón s a sötétben majd keresztül esett az ura — holttestén. Mikor az asszony a földön megtalálta az urát, azt gondolta, hogy az tényleg részegen fekszik az ajtó küszöbén. Nagy bosszúsággal ment be a konyhába gyertyáért, s mikor evvel újra kijött, ott látja az urát holtan, s a kötél, amelyre felakasztotta magát, a nyakán van. A halálra rémült asszony felköltötte a szomszédokat, majd a rendőrséghez küldtek, ahonnan Tisch Mór dr. főorvos és Rimanóczy Zsigmond rendőrtiszt mentek el az öngyilkosság színhelyére. Az orvos már csak azt konstataálhatta, hogy Gabrián meghalt.

Az öngyilkos évekkel ezelőtt a város szolgálatában is állott mint közrendőr.

HIREK.

Aradiak a Kossuth-mauzoleum alapkö-letételén.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Sok port vert fel annak idején az a kérdés, hogy a Kossuth Lajos szobrára összegyűlt pénzből szobrot állítson-e a főváros, vagy mauzoleumot. Hosszu mérges viták után végre is a mauzoleum mellett döntött Budapest törvényhatósága s így történt, hogy a Kossuth Lajos hamvai befogadására emelendő díszes mauzoleum tervére pályázatot hirdetett ki a főváros.

Ez a pályázat el is dőlt, s ma már annyira vannak, hogy a mauzoleum alapkövét is leteszik nemsokára. Budapest polgármestere Halmos János, ma hívta meg Aradmegye és Aradváros törvényhatóságait a Kossuth mauzoleumnak szeptember 19-én tartandó alapköletételére.

Az országos honvédegyelet elnöke, Lakatos Miklós országgyűlési képviselő meghívta erre az alkalomra az aradi 48-as honvédegyeletet is. Ez a meghívó így szól:

Kossuth 100-ik születési napjának évfordulója alkalmával, hozzátok, az ő dicső katonáihoz fordulunk agg honvédek! Ti, kik az ő szavaira fellelkedve áldoztatok vért a haza oltárán s néztetek szembe a halál egész veszedelmével, boldog imát rebegtetek e napon hogy Kossuth 100-ik születése napját megünnepelhetitek?

Jöjjetek és rebegjétek el a szent imát azon a helyen, hol az ő szent porai nyugszanak, a szive talán most is dobog a hazáért.

Zarándokoljatok e napon a magyar nép szent sirjához és vegyetek részt muuzoleumának alapköletételénél.

Kérjük a tisztelt elnökséget, hogy a bejelentéseket és a résztvevők számát velünk mielőbb közölje.

Hazafias üdvözléssel

Lakatos,
elnök.

A felhíváshoz képest úgy a város, mint a megye és a honvédegyelet előreláthatólag képviseltetni fogják magukat a hazafias ünnepélyen.

Letartóztatott sikkasztó ügyvéd.

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, augusztus 21.

Bécsben szerdán reggel letartóztatták Loebel Antal dr. volt reichstathi képviselőt, ki az alsó-ausztriai tartománygyűlésen a neunkirchener kerületet képviselte. Már ebben az időben híre járt, hogy Loebel dr. anyagi viszonyai nagyon ziláltak és mindenfelé, az ügyvédi tisztességbe ütköző manipulációkat követett el, de a keresztény szocialista párt, amelynek híve volt, ameddig csak lehetett, megvédte. Végre fegyelmi vizsgálatot rendeltek el ellene és ennek során olyan adatok merültek föl, hogy pártja is elejtette és Loebel dr. pár hét előtt kénytelen volt mandátumát letenni.

Loebel Antalt csalással, sikkasztással és zsarolással vádolják. Evek előtt egy magyar földbirtokosnő képviselőtét vállalta el, akit férje tékozlás miatt gondnokság alá akart helyeztetni. Loebel dr. az asszony nevében beadványt intézett a bírósághoz, amelyben azt bizonyította, hogy védenca szellemileg teljesen ép, de amikor a bíróság megidézte, nem lehetett neki kézbesíteni, mert mint Loebel dr. hamisan állította, az asszony Párisba utazott. Később kiderült, hogy az asszony Bécsben van. Loebel dr. az asszonynak egy könnyelmű házneladását is közvetítette és a kapott előlegből 4000 koronát eltagadott.

Egy másik kilensnője részére egyezséget kötött és az ez alapon nála lefizetett összeget elsikkasztotta. Ugyanezt a kliensnőjét Loebel dr. meg is zsarolta.

Az ilyen csinos dolgokkal vádolt ügyvéd az utóbbi időben Neunkirchen-ben tartózkodott, az idő alatt az ügyészségnél többen följelentték és amikor kedden este Bécsbe visszatért, lakása előtt már detektívek várták a kik letartóztatták és átadták az országos törvényszéknek. Mint képviselő Loebel a legutolsó két évben meg se jelent a tartománygyűlés ülésén és napidijait postán küldte el magának.

Mialatt így mint képviselő a teljes télen-séget választotta, ügyvédi tevékenységét olyan irányban fejtette ki, hogy az alsó-ausztrai ügyvédi kamara tőle az ügyvédi gyakorlat jogát megvonta.

— Szent István. Az első magyar király napját hazafias érzéssel ünnepelte meg az ország. A fővárosba rengeteg ember utazott fel e napon, hogy a Szent Jobbot megláthassa. Aradon is megtartották a szokásos ünneplést. A város fel volt lobogóva. A kórház Szt. István kápolnához körmenet vonult, a várbeli templomban pedig ünnepi isteni tisztelet volt, melyen Csák Cirkák dr. rendfőnök mondott misét fényes segédlettel.

— Vilmos császár a Tátrában. Zakopánca tátrai fürdőhelyről, mely a magas Tátra lengyel oldalán fekszik, azt írják, hogy Vilmos császár legközelebb a Javorinára érkezik, hogy kőszáli zergékre vadászjon. Tudvalevő dolog hogy kőszáli zergék Európában az appenini hegyeken kívül csupán a Tátrában vannak. A vadászterület Hohenlohe hercege, akinek birtokai a Tátra magyarországi részére is kiterjednek. Így nem lehetetlen, hogy a német császár ezuttal Magyarországra is ellátogat. Minden esetre érdekes körülmény, hogy Vilmos császár, aki a lengyelekkel tudvalevőleg nincs valami jó viszonyban, lengyel területet keres fel, hogy vadászszenvedélyének hódolhasson.

— Windisgrätz herceg Lippán. Windisgrätz herceg a tegnapi déli gyorsvonattal Lippára érkezett. Fogadtatására ott volt Schwitzer tábor-szernagy és Ritter von Albach altábor-szernagy.

A herceg ma a 39. gyalogezred fölött szemlélt tartott és megnézte a terepviszonyokat. Lippáról a mai déli gyorsvonattal elutazik Erdély felé Facsetre.

— Uj napilap Aradon. Szent-István napján új napilap indult meg Aradon, az aradi függetlenségi pártnak „Függetlenség” című közlönye. A lap főszerkesztője Müller Károly ügyvéd, felelős szerkesztője pedig Benedek Árpád. A lapot Zlinszky István és társa hirlapkiadó vállalata adja ki.

— Elmentek a honvédek. A lugosi 8. számú honvédegyezred aradi zászlóaljja ma indult az őrszi hadgyakorlatokra. Hadfy Imre alezredes vezénylete alatt. A zászlóalj első állomása Bruckenau. Innen folytatják utjukat Facset felé.

— Ingyen jegyek az aradi kiállításra. Az aradi kereskedelmi és iparkamara elnöke alkalmat akar adni arra, hogy a kerületi munkakiállítás minden aradi iparostanonc és segéd megtekinthesse. E végből értesíti az érdekelteket, miszerint vasárnap, folyó hó 24-én délelőtti 9 órától délutáni 4 óráig a kiállítást mindazok a tanoncok és segédek, beléptidij nélkül tekinthetik meg, a kik az ipartestület bélyegzőjének lenyomatát igazolás gyanánt a pénztárnál felmutatják. A kamarai elnökség.

— A bosszuálló Bécs. Bécs város magisztrátusától ma hivatalos irat érkezett a főváros jogügyi osztályához ama felhívással, hogy Budapest hivatalos leveleit ezentul ne Bécs-be, hanem Wien-be címezze, mert különben a „Bécs”-be címzett iratokkal úgy fognak elbánni, mint ahogy annak idején a budapesti magisztrátus bánt el az Ofen-Pest címzésűekkel. A főváros mai tanácsülése elhatározta, hogy „Bécs” helyett ezentul a „Wien” címzést fogja használni.

— Arad és a temesvári vágóhid. A T. Zg. írja, a következőket: Aradi lapokból olvassuk, hogy Varjassy Lajos, az ottani városi gazdasági tanácsos Temesvárra jött, hogy a temesvári vágóhid hűtőköszülékét tanulmányozza. Sajnos, az aradi gazdasági tanácsos ur tapasztalat nélkül fog Aradra visszatérni, mert a mi vágóhidunk még fel sincs építve. A temesvári laptárs némileg tévedett közlésének megírásában egyrészt azért, mert Varjassy tanácsos nem hivatalos kiküldetésben járt Temesvárott, másrészt pedig nem is az új vágóhidat akarta megtekinteni, hanem az ott építendő vágóhid hűtőköszülékének terveit.

— Az interparlamentáris konferenciát elhalasztották. Mint fővárosi tudósítót táviratozza, Pirquet báró, az interparlamentáris konferencia bécsi csoportjának elnöke táviratilag arról értesítette Dessewffy Arisztidot, a magyar csoport titkárát, hogy miután a konferenciára rendkívül sokan jelentkeztek a fogadtatás iránti előkészületek miatt a szeptember 10-ére kitűzött konferenciát három héttel későbbre halasztották. A konferencia pontos idejét később állapítják meg.

— Uj református esperességek alakulnak a békésháti esperesség három részre osztása folytán, mely még az ősszel megtörténik. Az Aradmegyében lévő kisperegi és szemiaci református egyházak ezen felosztás folytán elhatározták, hogy kilépnek a nagyszalonitai egyházmegyéből és az ujonnan alakítandó bányai esperességhez csatlakoznak.

— Tanfelügyelők házassága. Messziről szinte komikusnak látszik az, hogy a miniszter külön rendeletet kénytelen kiadni a tanfelügyelők házasságára vonatkozólag. Pedig, hogy kénytelen volt vele, mutatja a praktikus élet, amely számos alkalommal dobott megoldatlan rébuszokat a miniszter elé. A tanfelügyelők-

kel sokszor megtörtént, hogy tanítónöket vettek feleségül. Ez még nem lett volna baj, csak akkor vált kellemetlenné, amikor a tanfelügyelőné a férje kerületében tanított. *Wlasics* miniszter most egy tollvonással végét szakította ennek a furcsa helyzetnek s elrendelte, hogy tanfelügyelők feleségei nem tarthatják meg a tanítónői állásukat férjük kerületében. Hogy az illető nagyságos asszonynak tetszik-e majd ez a rendelet, az kérdés. De hogy a becsületellenes ellenőrzés szempontjából szükség volt rá, annyi bizonyos.

— **Halálozás.** *Fischer Hermann battonyai* kereskedő 59 éves korában Battonyán elhunyt. *Singer János* dr. aradi orvos felesége, *Fischer Szeréna* édesanyját gyászolja az elhunytban.

— **A Frank Boriska öngyilkosa.** Két hét előtt több lap közölte, hogy *E. Artur*, egy lipótvárosi nagykereskedő fia, beleszeretett gróf *Károlyi Györgyné*, született *Frank Boriskába* és öngyilkosságra szánta magát, mert a grófné nem akart nejevé lenni. *Frank Boriska* ügyvédje, *Pollacsek Alfréd* dr. felmutatta megbízójának *Marienbadból* érkezett levelét s annak közlésére kéri fel a lapokat, hogy a szóban lévő hírek *Frank Boriskára* vonatkozó része azért sem felelhet meg a valóságnak, mert *Frank Boriska E. Arthurt* soha nem látta, nevét sem hallotta. Minthogy pedig nem ismerte, *E. Artur* meg sem is kérhette az ő kezét. Különben is a grófné törvényes hitvese *Károlyi György grófnak* s máig válopör sem folyik köztük. A grófné különben már július óta nincs Budapesten s így ott színházban sem lehetett, mint a közlemények állították. Fővárosi lapok szerint a kérdéses közlemény tényleg nem vonatkozhatott a grófnéra, a ki valaha a Népszínház primaonnája volt, hanem egy másik volt színésznőre.

— **Elvágta az ütőerét.** *Gromán Károly* aradi kőműves pallér, tegnap délután az *Aulich-Lajos* utcában levő *Mirtlne* féle korcsmában szórakozott bor mellett. Nagyon jó kedvű volt s így történt, hogy egy borral telt poharat az asztalhoz csapott. Az eltört pohár egyik része rápattant a mulató ember kezére s ez balesetet okozott. Az üvegdarab ugyanis elvágta az ütőerét s azonnal erősen vérezni kezdett. Valaki telefonált ekkor a rendőrségre, hogy *Gromán öngyilkos* lett. Megjelentek a vendéglőben a mentők, a kik bekötötték a mámoros ember sebeit és kocsin bevitték a kórházba. A rendőrség nem is avatkozott a dologba, mert nem öngyilkossági kísérletről volt szó.

— **Anarkia Szabadkán.** A szabadkai közrendészeti állapotokról jellemző dolgokat ír egy szabadkai lap. A napokban egy suhanc a Nemzeti vendéglő előtt a villanyosról lövöldözött az utcán járó-kelők közzé, vasárnap pedig a Teréz templomi megálló előtt egy suhanc lött a villanyosra, amelyen egy ellenségét pillantotta meg. Mindig csak a véletlennek lehet köszönni, hogy a gaz fickók golyói emberben nem tettek kárt. És a vasárnapi lövöldözött a közelben álló rendőr összetett karokkal nézte. Egy katonatisztnak köszönhető, hogy a tettes nem menekülhetett el. A véletlenül arra haladó katonatiszt a lövés után a gaz fickóra vetette magát, megragadta s úgy vágta szájon, hogy a gaz nyomban kiejtette kezéből a revolvert. A rendőr aztán átvette a katonatiszt kezéből a lefegyverzett lövöldözött. Ehhez az esethez aztán egész „vasárnapi bünkrónika” járul. Éjjel a telegyár részvénytársaság telepén leütötték *Odor István* 75 éves éjjeli őrt. Őrjáraton két suhanc támadta meg botokkal, összeverték s eszméletlen állapotban magára hagyták a szegény öregot, kit a mentők szállítottak a kórházba. Egy másik eset: A Deák-utcában a város kellő közepén kezdtek bicskázni egymást a legények. A rendőrségnek sikerült a bicskázók közül *Evetovics Istvánt* és *Polyákovics Jánost* kézrekeríteni. A csikerei

rókusi bucsun *Vukovics Péter* hónaalját hasított a föl egyik duhajkodó paraszt. Az egyik korcsmában pedig *Kopunovics Mijo* és *Simonovics József* verték félholtra *Baics Jakabot*, a ki még hozzá nyomorék is. a „Bácskai Hírlap” statáriumot sürget ezen arizonai állapotok ellen, majd azt mondja, hogy az ügyesség hallgat, és hallgatása nem jelenthet mást, mint egyetértést. Ilyen csinos állapotok vannak Szabadkán.

— **Halál a Marosban.** *Nagy Sándor* tizenkilenc éves radnai fiú, *Weissberger Pál* radnai kereskedő tanonca, tegnap délután ünnepnap és munkaszünet lévén, a Marosba ment fürdeni. Az uszni nem tudó inas nagyon bemehegett a folyó medrébe, mert az ár elragadta s *Nagy Sándor* a vízbe fullt. A radnai főszolgabíróság keresi a vízbefult holttestét.

— **Az aradi kosaras-ügy.** *Mayer Gyuláné* nak, a letartóztatott aradi kosaras asszonynak bűnügyében a legutóbbi napokban jelentős és fontos fordulat állott be. Annak folytán ugyanis, hogy az aradi ügyészség a nyomozás újrafelvételével dr. *Bedő Arpád* rendőrhadnagyot bízta meg, egészen más mederbe terelődött a vizsgálat s az most már tényleg más irányban is folyik. Ennek lehet tulajdonítani azt a körülményt, hogy a nyomozás újrafelvétele folytán megszaporodott a bűnügy részeseinek, a kompromittáltaknak száma. A vizsgálat számai immár a vidékre is kiterjednek s ennek következtében a vizsgálat több ideig tart. Ezalatt a tulajdonképeni, eredeti bűnügy szünetel, *Mayerné* pedig fogságban marad.

— **Megszöktette az anyósát.** Nem mindennapi dolgot követett el *Gruics István* izségi lakos néhány nap előtt. Megszöktette az anyósát. *Gruics* félévvel ezelőtt házasodott, feleségül vette *Rajcsovics Iván* kiskozári lakos leányát, a ki már vagy ötször szökött meg a szülői háztól, mindig más legénygyel. Két héttel ezelőtt meguntta férjét is és elszökött tőle. *Gruics* azt hitte, hogy felesége talán visszatért szüleihez és néhány nap előtt eiment oda érte, de az anyósán kívül senkit sem talált otthon. Az asszony még eléggé fiatal és szép is és így a feleségét kereső *Gruics* hamarosan megegyezett anyósával, és őt vitte haza asszony nélkül maradt házába. Az anyósán kívül elvitt azonban más egyebet is *Rajcsovics* házából és emiatt most bajba került. *Rajcsovics* csak ezt keresteti, mert, ugymond, akkor verte csak meg az Isten a vejét, amikor a feleségét szöktette el tőle.

— **Szenzáció a „Marosvölgy”-ben.** A Szász-Régenben megjelenő „Marosvölgy” című lapban a következő híresek olvassuk:

— A dacos, de okos ponnai. *Müller M.* helybeli cukrász 12—14 éves fia levitte fűrésztes végűt a kis ponnit a Marosra. Büszkén ülte meg a gyerkőc kis ponniját, mint lovát a huszár, de végre szomorú vége lett a dolognak. A ponnai megdacolta magát s letelepítette cudarul a lovat s azután nemhogy eliramodott volna a kis ló, hanem többször ismételve rá vágott lábával az elterült gyerekre. Alig tudták kiszabadítani. Sérüléseik kívül más baja nem történt.

Még szerencse, hogy a gyerekek, a súlyos sérüléseken kívül egyéb baja nem történt.

— **Ezer korona egy ébresztő órában.** Megjelent a szolnoki rendőrségen a minap egy *Hoczopán* nevű román lókereskedő és elpanaszolta, hogy elrabolták háromezer koronáját. Elmondta, hogy a vonaton megbarátkozott egy iparoslegénygyel, aki aztán elvitte Szolnokon mulatni. Egy sötét utcán a legény és két cimborája leteperték a földre s elvette tőle a tárcáját.

Hajduska rendőrbiztos kiderítette, hogy *Hoczopán* utitársa *Szabó Lajos* volt, aki még a vonatról táviratozott Szolnokra két pajtásának *Szántó Antal* fodrásznak és *K. Nagy István* cipésznek, hogy várják meg az állomáson, mert gazdag vendéget hoz. A rendőrbiztos letartoz-

tatta őket, *Szabó Lajos* azonban megezőkött a pénz egy részével. *K. Nagy István*nál házkutatást tartottak, amely már-már sikertelen volt, amikor egyszerre megszólalt az ébresztő óra.

— **Ejnye, de tompa a csörgetője!** — jegyezte meg a rendőrbiztos.

— **Talán meghűlt!** — szökött *K. Nagy István* tréfásan.

A rendőrbiztos azonban nem vette tréfára a dolgot, hanem gyanupörrel élve, szétszedte az órát s ezer koronát meg talált benne bankjegyekben. Az összeg a kárvallott román lókereskedő pénze volt. *K. Nagy Istvánt* nyomban letartóztatták, míg *Szabó Lajos* kézrekerítéséről nézve a rendőrség megtette a szükséges intézkedést.

— **Almában ivott mérget.** Szokatlan szerencsétlenségnek lett csaknem áldozata *Dunkler Antal* széplaki csizmadia segéd. Almában vizet akart inni és öntudatlanul nyúlt egy az ágya mellett levő pohár után, amelyben zsíros szóda volt és azt felhajtotta. A szerencsétlen embert, a ki a belsejét teljesen összeégette, beszállították a biharmegyei kórházba és az orvosok remélik, hogy megmenthetik az életét.

— **Orfeum a Tündérkertben.** Tündérkertnek nevezte a (volt Vadember) most Európa kávéház tulajdonosa, villammal világított kertjét. Ezen kerthelyiség igazán megérdemli ezen elnevezést, mert pazar berendezése a nagyszépségnek oly élvezetet és kényelmet nyújt, mint más hasonló fővárosi intézmény. A tündérkertben a közönség szórakoztatására mátol kezdve egy kitűnően szervezett orfeum-társulat tart előadásokat, öt estén át. A program után itélve, mondhatjuk, hogy az előadások igazán élvezetet fognak nyújtani. Egészen új és decens. Szabad bemenet. Kezdeté 8 órakor.

— **A ház miatt.** *Szegény Popa Juon* a háza miatt került veszedelembe. A ház miatt, a melynél akármelyik uraság disznóolja is különb, de amely viskó mégis hajlékot adott *Popa Juon* nak is, a feleségének is, meg az öt kicsi gyermekének is. Örökölte ezt a viskót, meg a hozzátartozó kis földet a szegény *Popa Juon*, de örökölte az apjának az adósságait is, amihez hozzájárult még mindenféle örökösödési és egyéb illeték. A tavaszon mult egy esztendeje a hagyatéki tárgyalás díjaiért elkótyavetyélték a *Popa Juon* házat s megvette egy másik parasztagazda: *Bár Flore*, aki a földet azonnal használatba vette, de sok rimánkodásra *Popa Juon* t és a családját meghagyta a kis viskóban egy ideig. De ő sem azért vette a házat, hogy ingyen lakókat tartson benne s minthogy *Popa Juon* többszöri felszólítás után sem költözött ki belőle, eladta a házat két szomszéd falubeli gazdának. Csütörtökön déltájban éppen akkor érkezett haza *Popa Juon*, amikor a ház tulajdonosa az alkut megkötötte a két emberrel. A szegény *Juon*, látván, hogy most már nincs menekvés és ott kell hagyni az ősi házat, elkeseredésében fejét ragadott és *Bár Florét* olyan súlyosan megebesítette, hogy alig fog kilábolni a sebéből, *Juon* pedig a csendőrök letartóztatták és bekisérték az ügyészség fogságába. Most folyik ellene a vizsgálat szándékos emberölés kísérlete miatt.

— **Az új tanév és a szülők.** Az új tanév közeledik, még egynehány rövid nap s a vakációnak vége! A tisztelt szülők kényelmére ifjusági kiállítást rendezett a szükséges ruházati és felszerelési cikkek: *Porter Vilmos* Nagy Áruháza a Szabadságtéren. Gyermek-cipők, kalapok, ingek, nyakkendők, iskolatáskák, tolltartók, stb. oly nagy választékban és olcsó áron vannak ezen ifjusági kiállításon képviselve, hogy az Áruház méltán számíthat a legnagyobb forgalomra. Azonkívül — mint ismeretes — minden vevő fénykép kedvezményben is részesül. Írásbeli rendelések is lelkiismeretesen eszközölhetnek, városi és megyei telefonszám 324.

— **T. Üzletfeleink** szives tudomására hozzuk, hogy *Révész Nándor* könyv- és papirkereskedő urat (Szabadságtér 20. szám. Telefon 265.sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

A csermői szerelem.

(Két házasság variációjáról.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Furcsa szerelem virágozik Csermőn, ebben az aradmegyei mezővárosban. Olyan a csermőiek szerelme, mint a regénybeli embereké. Furcsa és kiszámíthatatlan. Mintha nem volna rendes szívük, vagy talán két szívük is volna az ottani embereknek. Az egyik szív, megtelt, kezdi a másikat. Az apósok megszeretik tulajdon fiuk feleségét. Az öreg férj „visszaszereti” régi elkergetett feleségét. Nemde furcsa háborgása ez a csermői szíveknek. Szinte hihetetlen, hogy ennyi rendellenes érzelmegyszerre, egy időben támadjon. Pedig hiteles adatok bizonyítják, hogy Csermőn mi történt a héten.

Az első eset hőse Szabó József csermői lakos és Szentesről származott Csermőre. Ezelőtt két évvel nősült meg s egy fiatal leányt hozott a házhöz. A fiatal menyecske, a mint tudósítónk írja igen „jól serdült”. E miatt szemétt vetett rá az apósa, Szabó József édes atyja. A menyecskének sem volt terhére az öreg após udvarlása. Megbarátkoztak, együtt sugtak-bugtak s tovább mentek a bizalmaskodásban, mint a menyire a rokoni kötelék jogcímét adott volna.

Szabó József azooban nem volt vak s észrevette azt a bizalmas viszonyt, mely atyja és felesége között szövődött. Egyszer aztán megunt a dolgot s kérdőre vonta a két szerelme. Nem tagadták a dolgot. Elmondták neki, hogy már régen megszállotta őket Ámor s hogy a szerelmi viszonyt, ha a fiúnak nincs ellenére, tovább is folytatják.

Az öreg Szabó most üli meg 32 ik évfordulóját annak, hogy feleségét nőül vette. A feleség pedig nem akarta oly türelemmel nézni, mint a fiu, hogy mint szeretkezik az ura a menyével. De az öreg zokon vette az asszony beleszólását s egy reggel elkergette a háztól a feleségét és a — fiát. Talán mindketten terhére voltak. Most aztán él boldogan a fia feleségével. És a fiu? A minap levelet írt az atyjának, melyben azt kívánta neki, hogy — éljen boldogul a feleségével.

A második eset még cifrább. Ennek hőse *Timer György* csermői gazda. Ezelőtt 18 esztendővel nősült meg. Feleségül vett egy fiatal leányt. A házasság azonban nem a szerelmen alapult, hanem a pénz is szerepelt a dologban. Nem sokára elröppent a pénz, el a szerelem s *Timer* faképnél hagyta a menyecskét. Talált azonban párt magának csakhamar. Egy csermői fiatal szép asszony vállalkozott, hogy megossza vele az élet gondjait. Tizenhét évet élt együtt evvel az asszonnyal — egész tegnapig. Tegnap fordított egyet a sors az életük irányán. A második asszony ugyanis megunt *Timert* és bejött Aradra. De ne higye senki, hogy egyedül. Otthon még nagyon erősködött a *Timer* öccse, hogy ő majd utána megy és visszahozza az asszonyt. Utána is ment, de nem hozta vissza. Ekkor tudta meg az öreg *Timer*, hogy öccse már régóta viszonyt folytat a feleségével. De az öreg *Timer* nem olyan fábul van faragva, hogy kétségbeesett volna második felesége hűtlenségén. Tegnap még, azon melegében fölvetette az ünneplőjét s a csermőiek láthaták, hogy az öreg nagy dologban jár. Abban is járt. Elment az elkergetett, száműzött első asszonyhoz és amint illik — megkérte az első felesége kezét. A regény nem volna teljes, ha az asszony „nem”-et mondott volna. Nem is úgy történt. Az első asszony visszament az urához, s most élnek boldogan, mintha 17 év

óta mi sem történt volna. Az öreg *Timer* öccse pedig mézesheteket él a bátyja második feleségével.

Ez a csermői szerelem.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ **Elítélt párbajozó.** Évekkel ezelőtt ment végbe Aradon az a kardpárbaj, melyben *Faragó Rezső* és *Heltai Hugó* hírlapírók állottak szemben *Boros Iván* tb. főjegyzővel. Az ügy a törvényszék elé került, mely sokszor elnapolta a tárgyalást, miután a felek közül egyik-másik nem jelent meg. Végre néhány hónap előtt — *Heltai* távollétében — *Boros Ivánt* és *Faragót* elítélte a törvényszék, előbbire két rendbeli párbajvétség címén öt napi, utóbbira egyrendbeli párbajvétségért négy napi államfogház büntetést mérve. *Heltait*, ki akkor Párisban tartózkodott, nem tudták megjelentetni, s hiába idézték meg újabb alkalommal is. Ma azután megjelent a törvényszék előtt, mely négy napi államfogházra ítélte. *Heltai* enyhítésért, *Szokolczay Lajos* alügyész sulyosbításért felebezett. A másik két párbajozó annak idején megnyugodott, míg az ügyész akkor is enyhének találta az ítéletet.

§ **„Friss ujságok” harca.** *Székely Viktor* az „Aradi Ujság” kiadója följelentette volt *Steinfeld Lajost*, az „Aradi Friss Ujság” kiadóját sikkasztás és csalás miatt. Az aradi kir. ügyészség ebben az ügyben azonban nem találva büntetendő cselekményt, nem vette át a vád képviselőt, mire *Székely Viktor* a nagyváradi királyi főügyészséghez felebezett. A nagyvárani főügyészség dönt se ma érkezett Aradra. E szerint a főügyészség sem vette át a vád képviselőt, úgy, hogy most majd *Székely Viktor*, mint főmagánvádló perelheti csak *Steinfeldet*.

§ **Gondatlan anyakönyvvezető.** A végegyházai (Csanádmegye) anyakönyvi hivatal tavaly vette át *Vállay Jenő*, aki azelőtt tanítóskodott és e szerint nem is igen értett még a hivatalos könyvek vezetéséhez. Mindjárt hivatalba lépése után sulyos hibát követett el. Az első házassági szerződés, melyben ő adta össze a feleket, a törvény nemtudása miatt nem szabályszerűen készült el, mert a menyasszony első férjének halála után még nem telt el a szabályszerű 10 hónap. A törvényszék tekintetbe vette az új anyakönyvvezető járatlanságát és fölmentette a vádlottat. Az ügyész felebezett az ítélet ellen.

„Henneberg-selyem” csak akkor valódi, ha tőlem egyenesen rendeltek meg — blousoknak és ruháknak feketében, fehérben és színesben, méterje 65 krtól 14 frt 65 krig. Mindenkinék vám- és bérmentesen házhoz szállítva. Minta azonnal küldetik. Schweicha dupla a postabér.

HENNEBERG G. selyemgyáros
(cs. és kir. udvari szállító) **Zürich.**

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Kereskedelmi alkalmazottak kongresszusa.

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, augusztus 21.

Tegnap délelőtt tartották meg a kereskedelmi alkalmazottak országos kongresszusukat *Nagy-Kanizsán* nagy számu vidéki és helyi kereskedők jelenlétében. A kereskedelmi miniszter *Csüry Jenő* titkárt, a budapesti kamara *Hüttl Tivadart* és *Fritz Pétert*, a soproni kamara *Harkányi Edét* s *Fesselhofer Józsefet*, az aradi kereskedők köre pedig *Faragó Rezsőt* küldte ki.

Az országos értekezlet reggel 9 órakor a városháza közgyűlési termében kezdődött. Előnkül *Fenyvessy Károly* (Léva) indítványára egyhangulag *Illenfalvi Linzer Bélát* és *Zerkovitz Emilt* választották, jegyzőül pedig *Faragó Rezsőt* (Arad), *Révész Lajost* (Nagykanizsa), *Pásztor Józsefet* és *Schlanger Mórt* (Budapest.)

Linzer Béla kongresszusi elnök megnyitójában a kereskedő-alkalmazottak általános helyzetét vázolta. míg *Csüry Jenő* a miniszter nevében üdvözölte a kongresszust, *Harkányi és Hüttl* üdvözlése után *Zerkovitz Emil* a központi bizottság tevékenységéről számolt be.

A kereskedelmi alkalmazottak egyesületeinek országos szövetségét tartotta ezután alakuló ülését és a többség hozzájárulván a megalkodáshoz, elfogadták az alapszabálytervezetet, amelyet az aradi kereskedők köre részéről *Faragó Rezső* adott ki.

A kongresszus folytatódó tárgyalásán nagy többséggel elhatározták, hogy a legközelebbi kongresszust két év múlva Miskolcon fogják megtartani. Köszönetet mondtak aztán a gyűlés elnökének és a miniszter kiküldöttjének. *Csüry Jenő* dr. miniszteri titkár elismerését fejezte ki a kongresszus tárgyalásán. — Miután még *Linzer Béla* elnök mondott lelkes szavakban köszönetet, zajos tapsok között zárta be az esti órákig tartó, mindvégig higgadt lefolyású kongresszust. Este 300 leritéken vacsora volt, melyen számos felköszöntőt mondtak.

— **A gazdasági előadók hatáskörének kiterjesztése.** Mint már említettük, *Csanádmegyei* felirat érkezett *Darányi Ignác* földművelésügyi miniszterhez, mely a törvényhatóságoknak a nemzet gazdasági politikájába való hatósághoz befolyást célozza. E végből — mint most fővárosi tudósítónk írja — a törvényhatóságok gazdasági előadóit akarja a felirat szélesebb körrel és bizonyos önálló hatósági erővel felruházni. Nevezetesen egyfelől az állatorvosi hivatalokkal kíván a szorosabb összeköttetésbe hozni, másfelől azt a lehetőséget megadni, hogy a gazdasági előadók a külföldi piacok állásáról is közvetlen tudomásokat szerezheszenek az egyes kereskedelmi konzulátusok és katonai attasék útján. Azonkívül a helyi gazdasági életre nézve is a felirat olyan vezető szerepet kíván adni a gazdasági előadóknak, hogy ezek irányt adhassanak akár a gazdasági egyesületek útján, akár közvetlenül a gazdálkodó polgároknak.

Budapesti ár- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, augusztus 21.

Déltőzsde. Buzakinálát mérsékelt, vételkedv jó. Szilárd irányzat mellett 45,000 méterháza került forgalomba, 2½, közben 5 fillérel drágább áron. Egyéb gabonanevek kedvezők. Időjárás szép.

Zárlat 12 órakor:

Buza októberre	6.73—6.74
Buza 1903. áprilisa	7.03—7.04
Rozs októberre	5.91—5.92
Rozs 1903. áprilisa	6.17—6.18
Zab októberre	5.42—5.43
Zab 1903. áprilisa	5.70—5.71
Tengeri augusztusra	—
Tengeri 1903. májusra	5.15—5.16
Repce augusztusra	10.35—10.45

Zárlat 5 órakor:

Buza októberre	6.63—6.64
Buza 1903. áprilisa	6.83—6.84
Rozs októberre	5.94—5.95
Rozs 1903. áprilisa	6.19—6.20
Zab októberre	5.44—5.45
Zab 1903. áprilisa	5.70—5.71
Tengeri augusztusra	—
Tengeri 1903. májusra	5.15—5.17
Repce augusztusra	—

Zárlat 5 órakor:

	korona
Osztrák hitelrészvény	684.—
Magyar hitelrészvény	730.75
Leszámlolóbank részvény	488.—
Rima-Murányi vasmű részvény	498.—
Osztrák-magyar államvasúti részvény	718.75
Közúti vasút	646.—
Városi villamos vasút részvény	333.—

Hivatalos árfolyamok

a budapesti ár- és értéktőzsdén.

Budapest, augusztus 21.

Magyar aranyáradek 4%	121.25
Magyar koronajáradek 4%	97.90
Magyar arany 4½%	118.60
Magyar ezüst 4½%	100.—
Magyar keleti vasút	119.—
Magyar földtehermentesítési kötvény	97.90
Magyar italmegváltási kötvény	100.—
Hórvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	97.50

Révész Nándor

könyv-, zenemű- és papírkereskedése

Arad, Szabadság-tér 20. sz. Telefon 265.

Hazai és világirodalmi termékek állandó és dúsraktára.

Minden könyv-ujdonság raktáron van!

Alkalmi könyvvételek! + Nagy zenemű raktár!

A legújabb és legdivatosabb zeneművek megjelenés után azonnal kaphatók.

Levélpapírok dobozban 20 fillértől.

Író-, rajz-, és levélpapírok óriási raktára!

Üzleti könyvek leszállított árban!

Képes levelező-lap ujdonságok!

Vidéki rendelések bérmentesen intézettek el.

Olcsó árak! Pontos és lelkiismeretes kiszolgálás!

NAPIREND.

Augusztus 22. Péntek. Róm. kath. naptár: Timót vértanú. — Protestáns naptár: Filibert. — Görög-keleti naptár (augusztus 9.): Mátyás apostol. — A nap két 4 óra 49 perccor, nyugszik 6 óra 43 perccor. — A hold két 8 óra — perccor, nyugszik 8 óra 7 perccor.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van hétfőn, szerdán és szombaton délelőtt 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig; kedden, csütörtökön és pénteken délután 1 $\frac{1}{2}$ —2 $\frac{1}{2}$ óráig; vasárnap és ünnepnapokon zárva. Helyiség: Ereklje-muzeum helyisége mellett ülésterem.

Időjelzés. A központi meteorológiai-intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Változékony, enyhe, helyenként elvélve csapadék.

REGÉNY-CSARNOK.

Hipnózis.

— Angol regény. —

Írta: Hardy I. D.

[55]

(Folytatás.)

Lady May a társalgóban volt s Ray megijedt a külsejétől... az arca sápadt volt, a szemei beesettek, fénytelenek, kisírtak. Zilált hajjal, sebtében magára kapkodott ruhájában ült a kereveten... Fitzallanné mellett ült s megnyugtató szavakat susogott a fülébe, melyek azonban szemmel láthatóan hatástalanok voltak, mert amint Ray belépett a szegény asszony izgatottan emelkedett föl s fuldokolva kiáltotta:

— Végre itt vagy, Ray; jöjj ide s mondd meg, hogy mit jelent mindez? Hogy őshette meg szegény Georgemat az a mérge, amelyet te vettél... hogy jutott az üveg a szobájába? Gyorsan... Magyarázd meg nekem ez összefüggést, mert te vagy az egyetlen, aki ezt megteheted!

— Oh May, hogy magyarázhatnám meg azt neked, ami magam előtt is titok? Szavaidból azt lehetne hinni, hogy engem vádolsz...

— Nem, nem; még nem vádolkok; hiszen nem hiszem, amit az emberek mondanak, csak szólj... mond meg nekem az igazat! Nos... nem akarsz beszélni?... Hát térden állva kérek, hogy mond meg nekem, akinek szent jogom a kérdés, hogy hogyan történt, hogy te is bele vagy keveredve George halálának titokzatosságába?

May vad mohósággal, sietve ejtette ki a szavakat, szikrázó szemekkel nézett Rayre s várta a feleletét.

— Ah, May, — susogta a fiatal ember búbanatosan, — ha csakugyan bele volnék keveredve, mint ahogy te mondod, ebbe a sötét titokba, ha akár közvetlenül, akár közvetve oka volnék George halálának, akkor olyan aljas gazember volnék, akinek a szavait úgy sem hihetnéd el!

May áthatóan nézett rá, aztán megszegyenülten susogta:

— Ray, bizonyára nem akarok igazságtal-

lan lenni hozzád, nem akarok rólad rosszat gondolni, de legalább mondd meg, hova lett a mérge... az üveg üres volt, mikor megtalálták s...

— Elhiszed-e nekem, May, ha azt mondom neked, hogy épp oly kevésbé tudom, mi lett a méregből, mint akár te magad? — kiáltotta Ray hevesen. — Ha én volnék az az ördög, aki legjobb, legkedvesebb barátját meggyilkolta, mint a hogy a szavaid után hinni, lehetne, akkor nem tudom, micsoda büntetés volna elég szigorú a számomra. De, hogy te engemet vonsz felelősségre, engemet, kit George halála legalább is annyira lesújtott, mint téged magadat, hogy engemet nevezzel gyilkosnak, azt bocsásna meg nekem az Isten, én nem fogom megbocsátani soha de soha!

May vad, görcsös zokogásban tört ki s könyvei csillapították Ray haragját.

— Hígyjél hát nekem, May, — szolt nyugodtan, — hidd el nekem, hogy felforgatom az eget s a poklot, hogy rájőjjenek ennek a titoknak a nyitjára!... Igaz, hogy most még sejtelmem sincs arról, hogy merre kezdjem a kutatást.

May a kezeit tördelte.

— Mi lesz most? — jajveszékelt, — te vetted a mérget, a mely megölte Georgeot... hogy ő maga ölte volna meg magát, az lehetetlenség... ó, bár meghaltam volna vele együtt!

Sírása és jajgatása oly heves rohammal fogta el, hogy Fitzallanné, ideges válságtól félve, azt susogta Raynek, hogy le fogja fektetni a boldogtalan asszonyt, May akarat nélkül engedelmeskedett, midőn Fitzallanné kivette; a folyosón találkozott Percivalnéval s annak segítségével lefektették a halkan zokogó asszonyt, Lady May görcsösen szorongatta Percivalné kezeit, aztán lehunyta kifáradt szemeit. Mivel Fitzallanné egyelőre nélkülözhető volt, sietett vissza a társalgóba, hogy pár vigasztaló szót mondjon Raynek.

Az asztalnál ülve találta a fiatal embert: mindkét könyökét az asztalra támasztotta s arcát a tenyerébe rejtette; midőn Nazaréna hozzá lépett s kezét a vállára tette, felriadt s vadul kiáltott:

— Ön is azért jött, hogy megkérdezze tőlem, nem vagyok-e gyilkos, megrögzött gazember, kinek a hóhér kötele igen szelid büntetés?

— Nem, Ray, — susogta a fiatal asszony szeliden, — azért jöttem, hogy megmondjam önnek: aki ismeri önt, azonnal tudja, hogy ön nem lehet részes ebben a szomorú szerencsétlenségben.

— O, az Isten áldja meg önt e szaváért, ön az én jó angyalom, — kiáltott fel Ray s hangja hirtelen zokogásba fullt, — amíg ön nem gyanúsít a gyilkossággal, addig meg vagyok békülve a sorsommal.

— Nem szabad olyan nagy súlyt helyeznie lady May szavaira, Ray, — szolt Fitzallanné. — A fájdalom beszámíthatatlanná teszi szegényt.

— Ah igen, önnek igaza lehet, — szolt Ray szomorúan, — de olyan nagyon fáj, hogy azt hihetik, hogy Georgeot, a kit mindennél jobban szerettem, én gyilkoltam volna meg. De mivel éppen négy szemközt vagyunk, sietek tudatni önnek, hogy nem voltam George szobájában; egyáltalában nem széltem semmit arról, hogy találkoztunk a verandán.

— S ezt értem tette, Ray? S azt hiszi, hogy én elfogadom öntől, hogy olyant mondjon, ami esetleg árthat önnek? — kiáltotta Nazaréna rémülten. — Mit kellene önnek gondolnia rólam, ha ezt tenném, — tette hozzá nehéz lélekzettel.

— Tudja, — hogy a legjobbat gondoltam önről, — szolt a fiatal ember egyszerűen, — s ami vallomásomat illeti, első rémületben valóban nem is gondoltam arra, hogy a verandáról beléptem George szobájába; ha szavaimat később visszavontam volna, csak a gyanút erőltettem volna meg vele.

— Csak hihetnék önnek... csakugyan nem az attól való félelem vitte önt a lépésre, hogy engem kompromittál?

— Nem, imádott angyalom... ó, ne haragudjék... egyszer így kell neveznem önt. Attól félek, nagyon szomorú napok várnak rám, de ha bizonyos lehetek róla, hogy ön so-

hasem fog kételkedni bennem, akkor kész vagyok mindent elviselni!

— Ne aggódjék Ray, az én véleményemet önről semmi sem változtathatja meg, — susogta Nazaréna, nagy megindulással vajolva a fiatal ember fölé s aztán, ... hogy hogyan történt, egyikük sem tudta volna megmondani... e pillanatban kettőjük ajka forró csókban egyesült! Nem vad vágyakozás reszketett ebben a csókban, — szent, bensőséges fogadalma volt az a lelki összetartozandóságnak, melyet semmi fel nem bonthatott, semmi meg nem ingathatott többé...

— Engedjen Ray... valóban mennem kell, — susogta Nazaréna szeliden, de határozottan.

— Tehát menjen, — felelt Ray halkán — és... ugy-e... nem haragszik?

— Önre nem... csak magamra, — hangzott a félig elfojtott felelet s aztán Ray magára maradt!...

(Folytatása következik.)

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:

Faragó Rezső.

Vasuti közlekedés.

— Érvényes 1902. évi május hó 1-től. —

ARADRÓL		ARADRA	
Budapest felé indul:		Budapest felől érkezik:	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.05
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	4.45	Személyvonat d. u.	3.32
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Szm. Szolnokról este	9.—
Erdély felé:		Erdély felől:	
Személyvonat reggel	6.35	Soborsinról reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Gyorsvonat reggel	8.08
Soborsinig délután	2.04	Személyvonat d. e.	10.50
Személyvonat d. u.	4.07	Radnáról délután	2.36
Radnára délután	6.35	Gyorsvonat délután	4.06
Gyorsvonat este	7.18	Személyvonat este	8.57
Temesvár felé:		Temesvár felől:	
Személyvonat reggel	6.15	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjjel	10.59
Szeged felé:		Szeged felől:	
Vegyesvonat reggel	7.10	Személyvonat reggel	8.35
Személyvonat d. u.	4.11	Vegyesvonat este	7.06
Brád felé:		Brád felől:	
Személyvonat reggel	6.25	Gurahonczról szm. r.	8.08
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Gurahonczig szm. du.	4.30	Személyvonat este	6.56

Május 1-től bezárolag szeptember 30-ig ünnep-és vasárnap, valamint a radnai búcsúnapokon jön Radnáról egy vegyesvonat este 8 óra 23 perccor.

NYILTTÉR.*

BORHOZ LEGJOBB!!

KITUNO ASZTALIVIZ

1695

NYÁLKAOLDÓ GYÓGYITAL.

Dr. Kronstein Vilmos

ismét régi lakásában

1465

Andrássytér 21. sz.

rendel.

délelőtt 10 órától 11 óráig,
délután 2 órától 4 óráig.

M. kir. államv. budapest-balparti üz. etv.

27092—902. I. sz.

Pályázati hirdetmény.

A vonalainkon az 1903. évben, illetve a következő 1904. és 1905. évben szükségellendő különféle pályafentartási fák szállítását biztosítani óhajtván, azok szállítására nyilvános pályázatot hirdetünk.

Az ajánlatok f. évi szeptember hó 10-ig az üzletvezetőségünkönél (Teréz-körút 62., I. em. ajtó 5.) a bánatpénz pedig ugyanott a gyűjtőpénztárnál f. évi szeptember hó 9-éig teendő le.

A részletes pályázati feltételek, nemkülönben a megközelítőleg szükséges mennyiségről szerkesztett jegyzékek és ajánlati űrlapok az általános osztályunkban (Teréz-körút 62., I. em. ajtó 8.), valamint az összes kereskedelmi és iparkamaráknál megtekinthetők és ugyanott megszereshetők.

Budapest, 1902. évi augusztus havában.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Magy. kir. államv. üzletv. Aradon.

24031—1902. szám.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége nyilvános versenyt hirdet Arad állomás új fűtőházi telepén létesítendő emeletes iroda és laképület, továbbá emeleteslak-tanya és földszintes szertár épület építő munkáinak végrehajtására.

A tervek és költségvetések, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Aradon, a magy. kir. államvasutak aradi üzletvezetőségének pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők, az ajánlati nyomtatványok ugyanezen hivatalnál 3 karon a lefizetése ellenében megszereshetők.

Az ajánlatok legkés bb 1902. évi szeptember hó 16-án déli 12 óráig nyújtandók be alulírott üzletvezetőség titkárságánál (Arad-csanádi palota I. emelet.)

Az ajánlatok egy korona, az ajánlat mellékletei ívenként 30 filléres bélyeggel ellátva és lepecsételve a következő felirattal nyújtandók be: „Ajánlat Arad állomás fűtőházi telepén létesítendő magasépítmények építési munkáira.”

Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1902. évi szeptember hó 15-én déli 12 óráig 6000, azaz Hatezer korona bánatpénz teendő le a m. kir. államvasutak aradi gyűjtőpénztárában (Arad-csanádi palota földszint) akár készpénzbe, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban.

A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlatához nem csatolandó.

Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számíthatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek, készpénzben letett bánatpénz után kamat nem követelhető.

Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául.

Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti vevénnyel adandók fel.

Aradon, 1902. évi augusztus hó.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjazatik.)

3688—1902. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az aradi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. adóincstár és Arad város végrehajthatónak, Dán János (Nuczu) végrehajtást szenvedő elleni 249 korona 33 fillér tőkekövetelés és árulékai iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén lévő, Arad városában fekvő, az aradi 1728. sz. tjkvben A. + 2. sorsz. 2200/a. hrsz. ingatlanra az árverést 1800 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1902. évi szeptember hó 13-ik napján délután 3 órakor az igazságügyi palota I. em. 88. sz. a. megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. LX. t. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1902. évi május hó 30-ik napján.

Az aradi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Zubor,
kir. tvszki bíró.

1471

A magy. kir. államv. igazgatósága.

107308—1902. szám.

Pályázati hirdetmény.

Alulírott igazgatóság a m. kir. államvasutak műhelyeiben 1903. évben szükséges mintegy 220 métermázsa tisztogatási és fényezési célokra való mosott és fertőtleni-

tett vászonrongy szállítására ezenel nyilvános pályázatot hirdet.

A vászonrongyoknak lehetőség szerint nem szabad foltokkal, gomblyukkal és bordás varrásokkal birniok, hanem olyanoknak kell lenniök, hogy minden négyzetméter rongyból, négyzetben 30 cm. 2 nagyságu foltmentes felület legyen kihasítható.

A különleges feltételeket tartalmazó ajánlati űrlap, valamint a szállításra vonatkozó és az ajánlat-tételnél kötelező részletes módozatokat tartalmazó ajánlati felhívás, valamennyi haza kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthető és az alulírott igazgatóság anyag-és leltár-beszerezési szakosztályánál: (Budapest, VI. Andrassy-ut 73. sz. II. em. 46. ajtószám) díjtalanul kapható.

A szabályszerűen kiállított egy koronás m. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok a 60 filléres m. kir. okmánybélyeggel ellátott és aláírt ajánlati felhívással együtt lepecsételve legkésőbbben folyó évi szeptember hó 11-ének déli 12 órájáig a fentemlített szakosztálynál benyújtandók vagy pedig posta útján oda küldendők és az ajánlat borítéka e felirattal látandó el:

„Ajánlat 107308—902. számhoz.”
Bánatpénz gyanánt az ajánlandó vászonrongy értékének 5 százaléka legkésőbbben folyó évi szeptember hó 10-ének déli 12 órájáig a magy. kir. államvasutak központi főpénztárában (Budapest, VI. ker. Andrassy-ut 75. sz. földszint) akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapírokban leteendő.

Bánatpénz nélküli és később benyújtott, valamint az olyan ajánlatok, melyek nem az előírt módon tételnek, vagy a melyek az aláírandó ajánlati felhívás nélkül nyújtatnak be, figyelembe nem fognak vétetni.

Budapest, 1902. évi augusztus hóban.

Magy. kir. államvasutak
igazgatósága.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Magy. kir. államv. üzletv. Zágráb.

23670—1902. II. sz.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak kezelése alatt álló fiumei punto francóban levő két élelmezési bódé bérletér nézve ezennel zárt ajánlati pályázatot hirdetünk.

A bérlet 1903. év január hó 1-ével kezdődik és tart ezen időponttól számítandó 3 éven át, vagyis 1905. év december hó 31-ig.

A hideg és meleg ételek és italok elárúsítására rendelkezésre áll a bérletnek két egy-egy szobából és egy-egy fedett verendából álló helyiség.

Miután a punto francóban levő vendéglői helyiségek a vámszabályzat értelmében vámterületen levőknek tekintendők — tartozik bérbevevő esetleg térhére megállapított jövedéki kihágás biztosítása céljából a szerződés megkötésekor 1000 korona azaz egyezer korona biztosítékot a m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége gyűjtőpénztárában letenni.

Az 1 koronás bélyeggel és „Ajánlat a fiumei punto francóban levő élelmezési bódék bérbevétele-re 23670—1902. számhoz” felirattal ellátott, borítékba zárt és lepecsételt, nemkülönben a kellő okmányokkal felszerelt ajánlatok 1902. évi augusztus hó 30-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetőségéhez (Ferencz József-tér 19. sz.) posta útján tértivevény mellett nyújtandók be.

Bánatpénz fejében pedig 400 azaz négyszáz korona készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban nevezett üzletvezetőség gyűjtőpénztárában leteendő.

Értékpapírok a budapesti, illetőleg a bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett, tizennégy napnál nem régiebb árfolyam szerinti értékben, de legfeljebb csak névértékben fognak számíthatni.

Szoban levő élelmezési bódék bérletére vonatkozó feltételek ezen üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályában a fiumei forgalmi főnökségnek és Fiume állomás főnökénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők, miért is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik és azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

Bánatpénz nélküli, vagy a fentemlített benyújtási határidő után beérkező ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

A m. kir. államvasutak fenn tartják maguknak a jogot, hogy az ajánlattevők közül, tekintet nélkül a felajánlott bérre, szabadon választhassanak.

Megjegyeztetik még, hogy bérlet az összes helyiségeket saját költségén tartozik fűteni és világítani.

Zágráb, 1902. évi július hóban.

Az üzletvezetőség.

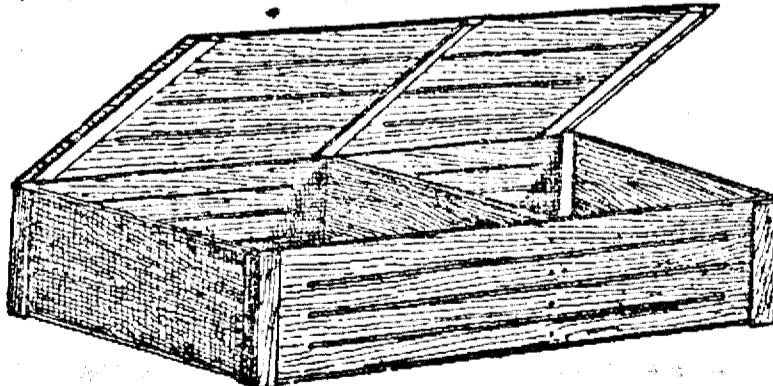
(Utánnomás nem díjazatik.)

MUNK II. ÉS FIAI

gőzfűrész-, parket-, hordó-, láda-, bot- és faárugyár

Maros-Szlatina, Aradmegye.

Ajánlják szőlőszállításra legalkalmasabbnak elismert

szabadalmazott farekeszeiket,

legújabb

szőlő-állványaikat

és a csomagoláshoz szükséges

fagyapotot.

Kedvezményes szállítási díjak.

Fagyapot minden rekeszhez ingyen.

Képviselő: SCHÄFFER HENRIK, Arad,

Andrassy-tér, Bing-ház. — Telefon 208. sz.

1374

Kerestetik azonnali belépésre

2 ügyes, a fűszer- és vasszakmában jártas és nagyobb üzletekben működött fiatal segéd. Bővebbet Ries J. és Társa, Szabadság-tér. 1472

Házmesteri állást

keres egy gyermektelen házaspár. Czim: Kolarits György, Tökölly-tér 6/a. 1445

Két-három gyermek

intelligens családnál teljes ellátást kaphat. Bővebbet Fischer Ármin, Batthyányi-utca 22. sz. 1446

A bokszei körjegyzőségénél

az adóbehajtási teendőkre is vállalkozó

irnok

folyó évi szeptember 1-től alkalmazást nyerhet.

Ajánlatok a körjegyzőséghez intézendők.

Boksze, 1902. évi augusztus hó 17-én.

Schweger,
körjegyző.

1452

Zálogcédulákat,

tört aranyat, ezüstöt és ékszer-tárgyakat készpénz fizetés mellett a legmagasabb árban vesz

DEUTSCH IZIDOR

órák és ékszerész 42

ARAD, TEMPLOM-UTCZA

Minorita-palota.

Alkalmi vételek folytán legolcsóbb bevásárlási forrás!

Arad legnagyobb

óra és ékszer-raktára.

TELEFON 438.

Permetező

3 évi jótállással

(Ingyen javítás)

Hönig Frigyes

harangöntőnél

Rákóczi-utca 28. sz.

Ugyanott

tüzi fecskendők,

borszivattyúk,

kutak és gummi tömlők

gyári áron.

Javítások elfogadtatnak.

F.-Varsánd

körjegyzőségénél

f. évi szeptember, október, november hónapokra

egy állandó

végrehajtó

alkalmazást nyerhet.

Fizetése 60 korona a végrehajtási alapból, — havonként utólag kiutalványozva.

Megkeresések a körjegyzőséghez intézendők.

1470

Magyar kir. államvasutak igazgatósága.

124177—1902. sz.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak, u. m. bőröndök, táskák kalapok, ruha- és fehérneműek, botok, napernyők és esernyők stb. az alább felsorolt állomásokon árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni:

állomáson	1. évi augusztus hó
Fiume	22-én d. e. 9 óra
Kis-Czell	25-én d. e. 9 óra
Bpest keleti	28-án d. e. 9 óra

Budapest, 1902. évi augusztus havában.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Árlejtési hirdetmény.

A rétháti róm. kath. hitközség iskolaszéke 1902. évi augusztus hó 16-án kelt 14—1902. szám alatt hozott határozat értelmében Rétháton egy újonnan építendő iskola, hozzátartozó tanítói lakással együtt 8203 korona és 46 fillérnyi összegben állapította meg. A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi építés végrehajtásának elvállalására zárt ajánlataikat 1902. évi augusztus hó 31-ik napjának délelőtti 10 órájáig Réthát község-házán igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. Az ajánlathoz a megállapított költségösszeg 10%-ának megfelelő bántópenz csatolandó. A szóban forgó munkálatra vonatkozó tervek és feltételek a községi jegyzőhivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Rétháton, (Temesmegye) 1902. évi augusztus hó 17-én.

Eisele József,

tanító, isk. jegyző.

1462

Frank Károly,

isk. elnök.

Szabizadás, Hónaljizadás

ellen

egyedüli és biztos határu szer a Hajós-féle

Általános hintőpor,

(Tanno-salicyl. comp.)

mely sem bőrt, sem fehérneműt nem piszkít. Használata nagyon egyszerű és kényelmes, néhányszori behintés után a lábizzadás és a vele járó kellemetlen szag teljesen megszűnik.

Ára egy doboznak 35 krajczár.

Cseplőgéptulajdonosoknak nélkülözhetetlen!!

Elsőrendű kötszerekkel ellátott

Mentő-szekrény

előírás szerint összeállítva darabja 5 forint.

Kiányos mentőszekrények jutányosan kiegészítetnek.

Kapható egyedül:

Hajós Árpád

gyógyszertára és gyógyvegyészeti laboratóriumában

Arad, Andrassy-tér 22. sz., a megyeházzal szemben.

Eladandó!

Aradon a Varjassy József- (ezelőtt kórház-) utcában 14. szám alatt levő

uri lakház

és 3, esetleg 4 házhely, nemkülönb a Dezső-utcában is

4, esetleg 6 házhely,

továbbá az ugyanott fekvő kertben körülbelül 1000 négysz. ök területen termő és részben már érésnek indult idei egész

csemege-szőlő termés

vagy egészben, amint természetben található, vagy méter-mázsánként meghatározott egységárban eladandók. — A szőlő vevőjének ott egy lakszoba folyó évi október hó 31-ig ingyen bocsátatik rendelkezésre, esetleges megállapodás szerint a szoba továbbra is átengedhető.

Bővebb felvilágosítással szolgál Hruzek Béla Uj-Aradon, főutca II. sz. a. 1467

203—1902. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a borosjenői kir. járásbíróóság 1902. évi V. 133/1. számú végzése következtében Dr. Nemess Zsiga ügyvéd által képviselt, ifj. Koparkó Károly aradi nejé javára, Pop Mezentius és neje drauczi lakosok ellen 170 kor. 54 fill. s jár. erejéig 1902. évi március hó 12-én fogatósított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 660 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 2 tehén, 2 ökör tinó és szobaburok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a borosjenői kir. járásbíróóság 1902. évi V. 133/2. számú végzése folytán 170 kor. 54 fillér tőkekövetelés, ennek 1902. évi február hó 7. napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 98 koronában bíróilag már megállapított költségek erejéig Drauczon alperesek lakásán leendő eszközölésére 1902. évi augusztus hó 23 ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. Kelt Borosjenőben, 1902. évi augusztus hó 6. napján.

Bogye Gábor,

kir. bír. végrehajtó.

1469